

ЗАКОН

О ЕЛЕКТРОНСКИМ МЕДИЈИМА

І. ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Предмет закона

Члан 1.

Овим законом уређују се, у складу са међународним конвенцијама и стандардима, организација и рад Регулаторног тела за електронске медије, услови и начин пружања аудио и аудио-визуелних медијских услуга, услови и поступак за издавање дозвола за пружање аудио и аудио-визуелних медијских услуга, као и друга питања од значаја за област електронских медија.

Члан 2.

Одредбе овог закона не односе се на услове обављања делатности електронских комуникација, услове и начин коришћења радио-фреквенција за дистрибуцију и емитовање медијских садржаја, као и на услове постављања, употребе и одржавања емисионих радио станица (радио-дифузних, фиксних и мобилних).

Тумачење одредаба овог закона

Члан 3.

Одредбе овог закона тумаче се у корист унапређења вредности демократског друштва, у складу са начелима Устава Републике Србије, закона којим се уређује област јавног информисања и важећим међународним стандардима у области људских и мањинских права, као и пракси међународних институција које надзиру њихово спровођење.

Значење појединих израза

Члан 4.

Изрази употребљени у овом закону имају следеће значење:

1) **електронски медиј** је програм, односно програмски садржај радија и телевизије, као и програмски садржај доступан на захтев путем мрежа електронских комуникација и садржај електронског издања;

2) **медијска услуга** је аудио-визуелна медијска услуга и медијска услуга радија;

3) **аудио-виузелна медијска услуга** је услуга пружања аудио-визуелних програмских садржаја неограниченом броју корисника, путем електронских комуникационих мрежа, са уређивачком одговорношћу пружаоца услуге, у виду телевизијског емитовања, аудио-визуелне медијске услуге на захтев, као и аудио-визуелна комерцијална комуникација;

4) **програмски садржај** су информације, идеје и мишљења као и ауторска дела у звучном облику (у даљем тексту: аудио садржај), односно у облику покретних слика са или без звука (у даљем тексту: аудио-визуелни

садржај) које представљају појединачну ставку у програму и доступне су јавности путем електронских медија ради информисања, забаве, образовања и др.;

5) **уређивачка одговорност** је одговорност за спровођење контроле над избором програмских садржаја и њиховом организацијом, било да је реч о редоследу пружања према хронолошкој шеми или о пружању садржаја на захтев на основу каталога, осим ако законом није другачије одређено;

6) **пружалац медијске услуге** је физичко или правно лице које има уређивачку одговорност за избор аудио-визуелног садржаја аудио-визуелне медијске услуге, односно аудио садржаја медијске услуге радија и које одређује начин организације садржаја;

7) **електронска комуникациона мрежа за дистрибуцију медијских садржаја** је електронска комуникациона мрежа у смислу прописа који уређују област електронских комуникација, која се користи за дистрибуцију медијских садржаја;

8) **оператор електронске комуникационе мреже за дистрибуцију медијских садржаја** (у даљем тексту:оператор) је лице које обавља или је овлашћено да обавља електронску комуникациону услугу дистрибуције медијских садржаја;

9) **оператор мултиплекса** је лице које обавља или је овлашћено да обавља електронску комуникациону услугу мултиплексирања медијских садржаја и других података у смислу прописа који уређују област електронских комуникација;

10) **телевизијско емитовање (линеарна аудио-визуелна медијска услуга)** је услуга коју пружалац аудио-визуелне медијске услуге обезбеђује ради истовременог праћења програма на основу програмске шеме;

11) **аудио-визуелна медијска услуга на захтев (нелинеарна аудио-визуелна медијска услуга)** је услуга коју пружалац аудио-визуелне медијске услуге обезбеђује ради праћења програма у периоду који одабере корисник, на свој захтев, на основу каталога програма чији избор и организацију врши пружалац;

12) **аудио-визуелна комерцијална комуникација** су слике са или без звука намењене непосредном или посредном препоручивању роба, услуга или својстава правног или физичког лица у вези са делатношћу коју то лице врши у циљу стицања добити, у замену за новчану или другу накнаду или из самопромотивних разлога (нпр. телевизијско оглашавање, спонзорство, телевизијска продаја и пласирање производа);

13) **телевизијско оглашавање** је обавештавање путем телевизијског програма у замену за новчану или другу накнаду или самопромотивних разлога, намењено непосредном или посредном препоручивању роба или услуга правног или физичког лица, укључујући и непокретне ствари, права и обавезе, у вези са делатношћу које то лице врши у циљу стицања добити;

14) **телевизијска продаја** је вид аудио визуелне комерцијалне комуникације који подразумева телевизијско емитовање, уз новчану накнаду, непосредних понуда намењених јавности за куповину роба или услуга, укључујући непокретне ствари, права и обавезе;

15) **спонзорство** је сваки допринос физичког или правног лица које се не бави делатношћу пружања аудио-визуелних медијских услуга, односно медијских услуга радија, или производњом аудио, односно аудио-визуелних

дела, у финансирању аудио-визуелних медијских услуга, односно медијских услуга радија ради промовисања свог имена односно назива или жига, својих активности, односно производа;

16) **пласирање робе** је аудио-визуелна комерцијална комуникација која се састоји од истицања, унутар аудио-визуелне медијске услуге, односно програмског садржаја (укључивањем или помињањем) неке робе, услуге или жига уз финансијску или другу накнаду;

17) **прикривена аудио-визуелна услуга** је представљање, у речи или слици, робе, услуге, пословног имена, жига или друге ознаке, односно активности физичког или правног лица које се бави производњом роба или пружањем услуга, са намером да то представљање има сврху оглашавања и да може да доведе јавност у заблуду у погледу његове стварне природе, с тим да се сматра да намера нарочито постоји, ако се обавља уз новчану или другу накнаду;

18) **медијска услуга радија** је услуга пружања аудио садржаја неограниченом броју корисника путем електронских комуникационих мрежа са уређивачком одговорношћу пружаоца услуге, ради истовременог праћења на основу распореда програма (линеарна медијска услуга радија), односно ради праћења у времену које одабере корисник на свој захтев на основу каталога програма чији избор и организацију врши пружалац (медијска услуга на захтев);

19) **електронско издање** јесте уређивачки обликована интернет страница или интернет портал;

20) **заштићена услуга** је медијска услуга која се пружа са условним приступом;

21) **условни приступ** је техничка мера или решење којим се омогућује коришћење заштићене услуге уз услов плаћања накнаде, као и други облик претходног појединачног одобрења;

22) **зона расподеле (allotment)** је област у оквиру које се распоређују предајничке локације како би се обезбедило покривање дигиталним терестричким телевизијским сигналом унутар те области у складу са Законом о потврђивању завршних аката Регионалне конференције о радио-комуникацијама за планирање дигиталне терестријалне радиодифузне службе у деловима Региона 1 и 3, у фреквенцијским опсезима 174-230 MHz и 470-862 MHz (RRC-06) („Службени гласник РС - Међународни уговори”, број 4/10);

23) **зона покривања** је појединачна сервисна зона или збир појединачних сервисних зона сваког аналогног, односно дигиталног радио предајника у случају мреже радио предајника, унутар које се обезбеђује покривање аналогним, односно дигиталним терестричким сигналом појединачне аудио-визуелне медијске услуге, односно медијске услуге радија, и која у случају дигиталног емитовања обухвата једну или више зона расподеле;

24) **медијска услуга јавног сервиса** је производња, куповина, обрада и објављивање информативних, образовних, научних, културно-уметничких, дечјих, забавних, спортских и других програмских садржаја од општег интереса за грађане, а нарочито у циљу остваривања њихових уставних права и слобода, размене идеја и мишљења, неговања политичке, полне, међунационалне и верске толеранције као и очувања националног идентитета путем програма јавног медијског сервиса;

25) **независни продуцент** је физичко или правно лице које је регистровано за производњу аудио и аудио-визуелних дела и има седиште у Републици Србији или држави чланици Европске уније или другој европској

држави која је потписница међународног уговора који обавезује Републику Србију и које није повезани учесник на тржишту са пружаоцем медијске услуге у смислу закона којим се уређује заштита конкуренције;

26) **сопствена продукција** је програм који је изворно произвео пружалац медијске услуге или друго лице по налогу и за рачун пружаоца медијске услуге;

27) **копродукција** је заједничка продукција више пружалаца медијске услуге, односно пружаоца медијске услуге и независног продуцента;

28) **европска аудио-визуелна дела** означавају дела која су настала у државама чланицама Европске уније; дела која су настала у другим европским земљама које су стране у Европској конвенцији о прекограничној телевизији Савета Европе и дела која су заједнички произведена у оквиру споразума, који се односи на аудиовизуелни сектор, и који су закључени између Европске уније и трећих земаља и који испуњавају услове дефинисане тим уговорима.

Европска аудио-визуелна дела која су настала у државама чланицама Европске уније и дела која су настала у другим европским земљама које су стране у Европској конвенцији о прекограничној телевизији Савета Европе морају да испуњавају и један од следећих услова:

1) да су створена од стране једног или више продуцената који су основани у једној или више тих држава;

2) да је производња тих дела надгледана или стално контролисана од стране једног или више продуцената који су основани у једној или више тих држава,

3) да је допринос копродуцената из тих држава, укупним трошковима копродукције, много већи и да дата копродукција није контролисана од стране једног или више копродуцената који су основани изван тих држава.

Дела која нису европска дела у смислу овог закона али су продуцирана у оквиру билатералних споразума о копродукцији, који су закључени између држава чланица и трећих земаља, сматраће се европским делима под условом да су копродуценти из Европске уније обезбедили већински удео у укупном трошку продукције и да продукција није контролисана од стране једне или више продукција које су основане изван територије тих држава чланица.

II. РЕГУЛАТОРНО ТЕЛО ЗА ЕЛЕКТРОНСКЕ МЕДИЈЕ

1. Оснивање

Члан 5.

Регулаторно тело за електронске медије (у даљем тексту: Регулатор), основано овим законом, је самостална независна регулаторна организација са својством правног лица, која врши јавна овлашћења у циљу: делотворног спровођења утврђене политике у области пружања медијских услуга у Републици Србији; унапређивања квалитета и разноврсности услуга електронских медија; доприноса очувању, заштити и развоју слободе мишљења и изражавања; у циљу заштите интереса јавности у области електронских медија и заштите корисника услуга електронских медија, у складу са одредбама овог закона, на начин примерен демократском друштву.

Регулатор је функционално и финансијски независан од државних органа и организација, пружалаца медијских услуга и оператора.

Седиште Регулатора је у Београду.

За вршење стручних и административних послова образује се стручна служба Регулатора чија се основна правила организације и начин рада прописује Статутом.

На права и дужности запослених у стручној служби Регулатора примењују се прописи којима се регулишу права и обавезе државних службеника.

У циљу ефикаснијег надзора над радом пружалаца медијских услуга, Регулатор може оснивати подручне канцеларије.

У обављању појединих стручних послова из своје надлежности, Регулатор може ангажовати друга домаћа или страна правна и физичка лица.

За обављање послова из своје надлежности Регулатор је одговоран Народној скупштини.

Начин рада и унутрашња организација Регулатора уређује се Статутом, који доноси Савет Регулатора.

2. Органи Регулатора и заступање

Члан 6.

Органи Регулатора су Савет и председник Савета.

Савет доноси одлуке о свим питањима из делокруга рада Регулатора.

Председник Савета представља и заступа Регулатора, а у случају његове спречености заменик председника Савета.

1) Савет Регулатора

Састав Савета

Члан 7.

Савет Регулатора (у даљем тексту: Савет) има девет чланова који се бирају из реда угледних стручњака из области које су од значаја за обављање послова из надлежности Регулатора (медијски стручњаци, економисти, правници, инжењери телекомуникација и сл.).

Члан Савета је функционер у смислу прописа којима се уређује сукоб интереса при вршењу јавних функција.

Члан Савета може бити само лице које има високо образовање, које је држављанин Републике Србије и има пребивалиште на територији Републике Србије.

Избор Савета

Члан 8.

Чланове Савета бира Народна Скупштина, на предлог овлашћених предлагача.

Члан Савета је изабран ако је за његов избор гласала већина укупног броја народних посланика.

Овлашћени предлагачи

Члан 9.

Овлашћење и дужност да предлажу чланове Савета имају:

- 1) надлежни одбор Народне Скупштине;
- 2) надлежни одбор Скупштине Аутономне покрајине Војводине;
- 3) универзитети акредитовани у Републици Србији заједничким договором;
- 4) удружења издавача електронских медија чији чланови имају најмање 30 дозвола за пружање аудио и аудио-визуелних медијских услуга и удружења новинара у Републици Србији од којих свако понаособ има најмање 500 чланова, а регистрована су најмање три године пре расписивања јавног позива заједничким договором;
- 5) удружења филмских, сценских и драмских уметника и удружења композитора у Републици Србији, ако су регистрована најмање три године пре расписивања јавног позива заједничким договором;
- 6) удружења чији су циљеви остваривање слободе изражавања и заштита деце, ако су регистрована најмање три године пре дана расписивања јавног позива а имају најмање три реализована пројекта у овој области у последње три године заједничким договором;
- 7) национални савети националних мањина, заједничким договором;
- 8) цркве и верске заједнице, заједничким договором.

Овлашћени предлагач из става 1. тачка 1) овог члана предлаже два кандидата за чланове Савета, водећи рачуна о равномерној територијалној заступљености кандидата.

Поступак предлагања чланова Савета

Члан 10.

Надлежна служба Народне скупштине објављује јавни позив за предлагање кандидата за члана Савета шест месеци пре престанка мандата члана Савета, односно најкасније 15 дана од престанка мандата из разлога предвиђених чланом 15. тач. 2)-4).

Овлашћени предлагач из члана 9. став 1. тач. 1) и 2) овог закона, односно организација која улази у круг организација које заједно чине јединственог овлашћеног предлагача из члана 9. став 1. тач. 3)-8), подноси надлежној служби Народне скупштине образложени предлог два кандидата за члана Савета у року од 15 дана од дана објављивања јавног позива из става 1. овог члана.

Две или више организација из става 2. овог члана могу поднети заједнички предлог кандидата.

Уз предлог се доставља и доказ о испуњености услова за организације из члана 9. став 1. овог закона, као и писмени пристанак кандидата на предлог из става 1. овог члана.

Надлежна служба Народне скупштине утврђује листу кандидата за члана Савета, као и листу организација које заједно чине јединственог овлашћеног предлагача у року од седам дана од дана истека рока из става 2. овог члана и објављује их на веб-сајту Народне скупштине.

Изузетно, листа кандидата и листа организација може се утврдити у року од 15 дана од дана истека рока из става 2. овог члана, ако је надлежна служба Народне скупштине оставила организацији додатни рок да уреди свој предлог, односно достави доказ о испуњености услова из става 4. овог члана.

Члан 11.

Надлежна служба Народна скупштине, у року од седам дана од дана објављивања листе кандидата и листе организација из члана 10. овог закона, одређује датум утврђивања заједничког предлога два кандидата за члана Савета.

Надлежна служба Народне скупштине обезбеђује организацијама које заједно чине јединственог овлашћеног предлагача простор за одржавање састанка ради утврђивања заједничког предлога кандидата.

Између дана одређивања датума из става 1. овог члана и састанка организација из става 2. овог члана не може проћи више од седам дана.

На састанку из става 2. овог члана, организације договором утврђују коначан предлог два кандидата за члана Савета.

Ако се договор не може постићи сагласношћу свих организација из става 1. овог члана, коначан предлог заједничког кандидата утврђује се гласањем.

Кандидат из става 5. овог члана је онај који је добио највећи број гласова.

Надлежна служба Народне скупштине обезбеђује и организује гласање из става 5. овог члана и објављује га на веб-сајту Народне скупштине.

Надлежни одбор Народне скупштине организује јавни разговор са предложеним кандидатима за члана Савета у року од 15 дана од дана утврђивања предлога из става 8. овог члана.

Избор члана Савета ставља се на дневни ред првог наредног заседања Народне скупштине након одржавања јавног разговора из става 9. овог члана.

Нespoјивост са чланством у Савету

Члан 12.

Члан Савета не може бити лице које обавља јавну, односно функцију у политичкој странци у смислу прописа којим се уређују правила у вези са спречавањем сукоба интереса при вршењу јавних функција.

Кандидат је дужан да овлашћеном предлагачу достави писмену изјаву да не постоје сметње за избор утврђене у ставу 1. овог члана.

Мандат чланова Савета

Члан 13.

Чланови Савета не заступају ставове или интересе органа односно организације које су их предложиле, већ своју дужност обављају самостално, по сопственом знању и савести, у складу са овим законом.

Члану Савета функција може престати само из разлога и у поступку предвиђеном овим законом.

Нико нема право да на било који начин утиче на рад чланова Савета, нити су они дужни да поштују било чије инструкције у вези са својим радом, изузев одлука надлежног суда донетих у поступку судске контроле рада Савета.

Трајање мандата

Члан 14.

Члан Савета бира се на период од пет година и може бити поново биран.

Престанак мандата члана

Члан 15.

Мандат члана Савета престаје:

- 1) истеком времена на које је члан Савета изабран;
- 2) смрћу члана Савета;
- 3) разрешењем из разлога предвиђених овим законом;
- 4) подношењем оставке Народној скупштини у писменој форми, у ком случају мандат члана Савета престаје даном достављања оставке.

Престанак мандата разрешењем

Члан 16.

Народна скупштина може, на предлог најмање 20 народних посланика, разрешити члана Савета ако:

- 1) је због болести, на основу налаза надлежне здравствене установе, неспособан за обављање дужности члана Савета у периоду дужем од шест месеци;
- 2) се утврди да је по подношењу предлога навео о себи неистините податке или је пропустио да наведе податке о околностима из члана 12. овог закона;
- 3) се утврди да је у току трајања мандата члана Савета наступила нека од околности из члана 12. овог закона;
- 4) без основаног разлога пропусти или одбије да обавља дужност члана Савета у периоду од најмање три месеца непрекидно или у периоду од 12 месеци у коме најмање шест месеци не обавља своју дужност;
- 5) се утврди да је несавесно и неправилно радио, односно ако постоје разлози за недостојност и ако занемарује и несавесно испуњава своје обавезе што може довести до већих сметњи у раду Регулатора.

Пре доношења одлуке о разрешењу неопходно је прибавити мишљење Савета о постојању разлога за разрешење.

Одлука о разрешењу може се донети само на основу образложеног предлога, после спроведеног поступка у коме су утврђене све релевантне околности и у коме је члану Савета против кога је покренут поступак омогућено да се изјасни о свим околностима.

Разлог за разрешење члана Савета не може бити политичко или друго уверење, односно чланство у политичкој странци.

Одлука о разрешењу члана Савета сматра се усвојеном ако је за њу гласала већина укупног броја народних посланика.

Последице престанка мандата

Члан 17.

Ако мандат члана Савета престане пре истека времена на које је изабран, до избора новог члана Савет пуноважно одлучује у непотпуном саставу.

Савет не може пуноважно да доноси одлуке ако број чланова Савета, због престанка мандата појединих чланова, буде мањи од пет.

Суспензија члана Савета

Члан 18.

Кад је поднет предлог за разрешење члана Савета, Савет може двотрећинском већином укупног броја чланова, донети одлуку да се члан Савета, против кога је поднет предлог за разрешење, суспендује до доношења одлуке Народне скупштине.

Ако је против члана Савета покренут кривични поступак, Савет може двотрећинском већином укупног броја чланова донети одлуку да привремено суспендује члана Савета до окончања кривичног поступка.

Начин рада и одлучивање Савета

Члан 19.

Рад Савета је јаван.

Савет ради у кворуму који чине најмање пет чланова.

Савет доноси одлуке већином гласова укупног броја чланова, осим ако је овим законом или Статутом одређено да одлучује двотрећинском већином.

Председника и заменика председника Савет бира из својих редова двотрећинском већином гласова укупног броја чланова.

Положај члана Савета

Члан 20.

Члан Савета остварује права по основу рада код Регулатора.

За свој рад председник Савета има право на новчану накнаду у висини троструке просечне месечне нето зараде у Републици Србији, односно чланови Савета имају право на новчану накнаду у висини двоструке просечне месечне нето зараде у Републици Србији.

2) Председник Савета Регулатора

Члан 21.

Председник Савета представља и заступа Регулатора, руководи радом Савета, потписује одлуке Савета и стара се о њиховом извршавању, одговара за пословање и законитост рада Регулатора, стара се о обезбеђивању јавности рада Регулатора и обавља друге послове утврђене законом.

3) Делокруг рада Регулатора

Члан 22.

Регулатор:

1) утврђује Предлог стратегије развоја медијске услуге радија и аудио-визуелних медијских услуга у Републици Србији, и доставља је, поштујући законом предвиђену процедуру, Влади на усвајање;

2) доноси Статут;

3) доноси општа подзаконска акта предвиђена законом;

4) издаје дозволе за пружање медијске услуге телевизије и линеарне медијске услуге радија (у даљем тексту: дозвола);

5) ближе уређује поступак, услове и критеријуме за издавање дозвола у складу са одредбама овог закона и прописује образац и садржину те дозволе;

6) издаје одобрења за пружање медијске услуге на захтев и ближе уређује поступак издавања одобрења;

7) води Регистар медијских услуга и евиденцију пружалаца медијских услуга на захтев;

8) контролише рад пружалаца медијских услуга и стара се о доследној примени одредаба овог закона;

9) изриче мере пружаоцима медијских услуга у складу са овим законом;

10) прописује правила која су обавезујућа за пружаоце медијских услуга, а посебно она којима се обезбеђује спровођење Стратегије из тачке 1. овог става;

11) одлучује о пријавама у вези са програмским деловањем пружалаца медијских услуга;

12) ближе утврђује логичку нумерацију канала;

13) даје мишљење надлежним државним органима у вези са приступањем међународним конвенцијама које се односе на област пружања медијских услуга;

14) даје иницијативу за доношење и измену закона, других прописа и општих аката ради ефикасног обављања послова из свог делокруга рада;

15) утврђују ближа правила која се односе на програмске садржаје а у вези са заштитом достојанства личности и других личних права, заштитом права малолетника, забраном говора мржње и др.;

16) врши анализе релевантног медијског тржишта, у сарадњи са телом надлежним за заштиту конкуренције, у складу са методологијом прописаном актом који доноси Регулатор;

17) врши истраживања потреба корисника медијских услуга и штити њихове интересе;

18) сарађује и координира свој рад са телом надлежним за електронске комуникације и телом надлежним за заштиту конкуренције, као и са другим регулаторним телима у складу са овим законом;

19) подстиче очување и заштиту српске културе и језика, као и културе и језика националних мањина;

20) подстиче унапређење доступности медијских услуга особама са инвалидитетом;

21) подстиче развој стваралаштва у области радија, телевизије и других аудио-визуелних медијских услуга у Републици Србији;

22) подстиче развој професионализма и високог степена образовања запослених у електронским медијима у Републици Србији, као и унапређење уређивачке независности и аутономије пружалаца медијских услуга;

23) обавља и друге послове у складу са законом.

Послове из става 1. тач. 3), 4), 5), 6), 9), 10), 12) и 15) овог члана Регулатор обавља као поверене послове.

Регулатор је дужан да за прописе које доноси на основу става 1. тач. 3), 5), 10), 12) и 15) овог члана прибави мишљење о њиховој уставности и законитости и да их објави у „Службеном гласнику Републике Србије”.

Утврђивање Предлога стратегије

Члан 23.

Регулатор, на основу сагледавања различитих потреба грађана и друштвених група на националном, регионалном и локалном нивоу за информисањем, образовањем, културним, спортским и другим садржајима, на српском и језицима националних мањина, у сарадњи са регулаторним телом надлежним за електронске комуникације и телом надлежним за заштиту конкуренције, утврђује Предлог стратегије развоја медијске услуге радија и аудио-визуелних медијских услуга у Републици Србији за период од седам година.

Стратегијом из става 1. овог члана нарочито се уређује, у зависности од техничких могућности, анализе тржишта и потреба становништва, врста медијских садржаја пружалаца услуга у свакој зони покривања, као и други критеријуми на основу којих се расписује јавни конкурс, о чему доноси годишњи план реализације.

У поступку утврђивања Предлога стратегије из става 1. овог члана спроводи се јавна расправа.

Контрола рада пружалаца медијских услуга

Члан 24.

Регулатор контролише рад пружалаца медијских услуга у погледу доследне примене и унапређивања начела на којима се заснива регулисање односа у области електронских медија, у погледу испуњавања услова за пружање медијских услуга, као и у извршавању других обавеза које по одредбама овог закона и подзаконских аката имају пружаоци услуга, и предузима прописане мере без одлагања.

У спровођењу контроле из става 1. овог члана Регулатор је дужан да се посебно стара о томе да пружаоци медијских услуга поштују обавезе које се односе на програмске садржаје предвиђене овим законом и услове под којима им је дозвола издата, што се посебно односи на врсту и карактер програма.

Регулатор пред надлежним судом или другим државним органом покреће поступак против пружаоца медијске услуге или одговорног лица, ако његово чињење или нечињење има обележја дела кажњивог према закону.

Правилници, упутства и препоруке

Члан 25.

Регулатор доноси правилнике, упутства и препоруке ради ефикаснијег спровођења овог закона.

Правилником Регулатор ближе разрађују поједине одредбе закона.

Упутством се ближе уређује начин на који Регулатор примењује одредбе закона или другог прописа који се односи на обавезе у вези са програмским садржајима.

Регулатор доноси препоруку у случају да постоји неуједначена дозвољена пракса пружалаца медијских услуга у примени одредаба овог закона које се односе на програмске садржаје, ако је у интересу корисника медијских услуга да се успостави јединствена пракса ради унапређења начина пружања тих услуга.

Препорука не обавезују пружаоце медијских услуга.

Правилник и упутство објављује се у „Службеном гласнику Републике Србије”, а препорука на веб-сајту Регулатора.

Разматрање пријава

Члан 26.

Физичка и правна лица, укључујући и пружаоце медијских услуга, имају право да подносе пријаве Регулатору у вези са програмским садржајима пружалаца медијских услуга, ако сматрају да се тим садржајима вређају или угрожавају њихови лични интереси или општи интерес.

Пријава из става 1. овог члана може се поднети најкасније у року од 30 дана од дана премијерног или поновљеног емитовања спорног садржаја.

Регулатор је дужан да по пријему и разматрању пријаве, којом се указује на повреду или угрожавање права или правног интереса подносиоца, пријаву достави без одлагања пружаоцу медијске услуге са захтевом да се о њој изјасни најкасније у року од осам дана од дана достављања пријаве.

Ако утврди да је пријава из става 1. овог члана основана, Регулатор изриче мере у складу са одредбама овог закона према пружаоцу медијске услуге, односно подноси захтев за покретање прекршајног и кривичног поступка или иницирање другог поступка пред надлежним државним органом, а подносиоца пријаве упућује на који начин може да оствари и заштити своје право.

Сарадња са државним и другим органима и организацијама

Члан 27.

Регулатор, на захтев надлежног државног органа, даје мишљење у вези са приступањем међународним конвенцијама и другим споразумима који се односе на област пружања медијских услуга.

Регулатор сарађује са органима и организацијама надлежним за област јавног информисања, електронских комуникација, заштите конкуренције, заштите потрошача, заштите података о личности, заштите равноправности и другим органима и организацијама по питањима значајним за област пружања медијских услуга.

Регулатор сарађује са регулаторним телима других држава из области пружања медијских услуга, односно са одговарајућим међународним организацијама о питањима из своје надлежности.

Надлежни државни органи прибављају мишљење Регулатора приликом припреме прописа који се односе на област електронских медија.

Изрицање мера

Члан 28.

Регулатор може пружаоцу медијске услуге изрећи опомену, упозорење, привремену забрану објављивања програмског садржаја односно може му одузети дозволу, због повреде обавеза које се односе на програмски садржај, прописане чл. 47-71. овог закона, као и због повреде услова који су садржани у дозволи или одобрењу за пружање медијске услуге у складу са одредбама овог закона.

Регулатор изриче мере из става 1. овог члана независно од коришћења других средстава правне заштите која стоје на располагању повређеном или другом лицу, у складу са одредбама посебних закона.

При изрицању мере из става 1. овог члана Регулатор је дужан да поштује начела објективности, непристрасности и пропорционалности, а у току поступка изрицања мере пружаоцу медијске услуге мора се омогућити да се изјасни о чињеницама које су повод за спровођење поступка.

Одредбе ст. 1-3. овог члана, изузев мере одузимања дозволе, сходно се примењују и на пружаоца медијских услуга за које не постоји обавеза прибављања дозволе.

Члан 29.

Опомена се изриче пружаоцу медијске услуге који повреди обавезу из члана 28. став 1. овог закона.

Упозорење се изриче пружаоцу медијске услуге који изврши тешку повреду обавезе из члана 28. став 1. овог закона.

Привремена забрана објављивања програмског садржаја изриче се пружаоцу медијске услуге који изврши нарочито тешку повреду обавезе из члана 28. став 1. овог закона.

Приликом изрицања мера из ст. 1-3. овог члана Регулатор нарочито узима у обзир степен одговорности пружаоца медијске услуге као и начин извршења повреде обавезе, побуду из које је повреда обавеза учињена, степен угрожавања или повреде заштићеног добра, тежину последице која је повредом проузрокована, учесталост понављања радње, околност да је према пружаоцу већ изречена мера из ст. 1-3. овог члана, и држање пружаоца медијске услуге након извршења радње повреде.

Регулатор је дужан да приликом изрицања опомене, упозорења или привремене забране објављивања програмског садржаја, изричито наведе обавезу коју је пружалац медијске услуге повредио, као и да му наложи да предузме мере у циљу отклањања повреде.

Привремена забрана објављивања програмског садржаја изриче се за онај или оне делове програмског садржаја чијим пружањем је извршено кршење из става 3. овог члана, а важи и за истоврсне програмске садржаје без обзира на промену назива, времена пружања и других околности од значаја за препознатљивост садржаја.

Привремена забрана објављивања програмског садржаја изриче се у трајању до 30 дана од дана коначности решења о изрицању те мере, нарочито узимајући у обзир учесталост објављивања делова програмског садржаја чијим пружањем је извршено кршење обавеза из става 3. овог члана.

Изречене мере се уписују у Регистар медијских услуга.

Изречена мера опомене и упозорења брише се из Регистра медијских услуга у року од две године од дана њеног изрицања и након тога не може се узимати у обзир приликом сваког следећег изрицања мере у поступку који је покренут након брисања мере упозорења из Регистра медијских услуга.

Везаност одлуком суда односно другог надлежног органа

Члан 30.

Регулатор је у погледу постојања кривичног дела, привредног преступа и прекршаја, као и одговорности за њих, везан за правноснажну пресуду суда којом је оптужени оглашен кривим.

Члан 31.

Мере из члана 29. овог закона објављују се уз ознаку „опомена”, „упозорење”, односно „привремена забрана објављивања програмског садржаја”, у тексту који утврђује Регулатор, у програму пружаоца медијске услуге у првој наредној емисији и још једном у програму истог дана или најкасније у року од 24 сата, у времену између 18,00 и 21,00 сати на телевизији, односно у времену између 7,00 и 10,00 сати на радију, као и у штампаном јавном гласилу које се дистрибуира на подручју за које пружалац медијске услуге има дозволу, о трошку пружаоца медијске услуге.

Регулатор прописује ближа правила о начину изрицања мера.

Одузимање дозволе као мера за повреду обавеза пружалаца медијских услуга

Члан 32.

Пружаоцу медијске услуге који и поред изреченог упозорења, односно привремене забране објављивања програмског садржаја, у смислу члана 29. овог закона, настави да не извршава одредбе овог закона или прописа донетих на основу њега или не поштује услове предвиђене дозволом, или који не поступи по мерама за отклањање учињених повреда које је Савет утврдио, Савет може одузети дозволу.

Статут и други општи акти Регулатора

Члан 33.

Статут Регулатора, Пословник о раду Савета и друге опште акте Регулатора доноси Савет.

Акти из става 1. овог члана доносе се двотрећинском већином гласова укупног броја чланова савета.

Народна скупштина даје сагласност на Статут Регулатора.

4) Финансирање Регулатора

Финансијски план

Члан 34.

Финансирање Регулатора врши се у складу са финансијским планом који за сваку годину доноси Савет.

Финансијским планом утврђују се укупни приходи и расходи Регулатора, резерве за непредвиђене издатке, као и елементи за целовито сагледавање политике зарада и запослености код Регулатора.

Регулатор је дужан да предлог финансијског плана достави одбору Народне скупштине надлежном за област финансија и јавног информисања најкасније до 1. новембра текуће године за наредну годину.

Сагласност на финансијски план из става 1. овог члана даје Народна скупштина.

Ако се финансијски план из става 1. овог члана не донесе, односно ако се не да сагласност из става 4. овог члана, примењује се финансијски план из претходне године.

Финансијски план се објављује на веб-сајту Регулатора.

Сви обрачуни прихода и расхода Регулатора подлежу годишњој ревизији од стране независног овлашћеног ревизора и објављује се најкасније три месеца по завршетку финансијске године на веб-сајту Регулатора.

Вишак прихода над расходима у једној календарској години уплаћује се у буџет Републике Србије.

Ако је разлика прихода над расходима негативна, недостајућа средства обезбеђују се из буџета Републике Србије.

Обезбеђење недостајућих средстава, у складу са ставом 9. овог члана, не утиче на независност и самосталност Регулатора.

Извори финансирања

Члан 35.

Приход Регулатора чине средства остварена од накнаде коју пружалац медијске услуге плаћа за право на пружање медијске услуге, у складу са законом.

Одређивање висине накнаде

Члан 36.

Висина накнаде за право на пружање медијске услуге утврђује се полазећи од стварних трошкова регулације по начелу пропорционалности узимајући у обзир нарочито:

1) број становника на подручју на коме се пружа медијска услуга, на основу званичних података органа надлежног за послове статистике и података о зони покривања који се добијају од независног регулаторног тела надлежног за област електронских комуникација, односно број корисника услуге дистрибуције медијских садржаја;

2) врсту електронског медија (радио, телевизија, друге аудио-визуелне медијске услуге и друго);

3) начин пружања медијске услуге (линеарно, односно на захтев);

4) тип медијске услуге према садржају (општа медијска услуга, специјализована медијска услуга);

5) врсту поступка у коме се издаје дозвола;

6) програмску концепцију пружаоца услуге, односно порекло и врсту садржаја који се пружају, и то:

(1) удео научно-образовних, културно-уметничких, дечјих или сопствених информативних и документарних програмских садржаја, у укупном програму,

(2) удео програмских садржаја сопствене продукције или програмских садржаја независних продукција са садржајима из подтачке (1) ове тачке, преко квоте утврђене овим законом,

(3) удео програмских садржаја на језицима националних мањина.

Висина накнаде из става 1. овог члана утврђује се на годишњем нивоу, а пружалац медијске услуге плаћа месечно Регулатору 1/12 утврђене годишње накнаде, осим приликом издавања дозволе.

Регулатор, подзаконским актом, ближе уређује висину, измену висине и начин обрачунавања накнаде за пружање медијске услуге, водећи рачуна о критеријумима из става 1. овог члана.

На акт из става 3. овог члана сагласност даје Влада.

Регулатор може у току важења издате дозволе да измени висину накнаде у складу са актом из става 3. овог члана.

Ослобађање од обавезе плаћања накнаде

Члан 37.

Пружалац медијске услуге јавног сервиса као и пружалац медијске услуге цивилног сектора ослобођени су обавезе плаћања накнаде за пружање медијске услуге у складу са прописима о додели државне помоћи.

5) Јавност рада Регулатора и судска контрола

Члан 38.

Рад Регулатора је јаван.

Регулатор је дужан да, у складу са законом којим се уређује слободан приступ информацијама од јавног значаја, на свом веб-сајту, без накнаде, учини јавно доступним донета акте, као и друге потпуне и ажуруране податке и информације из свог делокруга, а нарочито:

1) Стратегију развоја медијске услуге радија и аудио-визуелних медијских услуга у Републици Србији;

2) прописе за примену овог закона и друге опште акте Регулатора;

3) јавне конкурсе за издавање дозвола;

4) одлуке донете по јавним конкурсима са образложењима;

5) податке из регистра и евиденције;

6) пресуде у управним споровима покренутим против решења Регулатора;

7) одлуке којима се изричу мере у складу са овим законом са образложењима;

8) Годишњи извештај Регулатора;

9) Финансијски план, финансијске извештаје и извештаје овлашћеног ревизора;

10) одлуке по пријавама физичких и правних лица;

11) стручна мишљења, студије и анализе наручене за потребе Регулатора;

12) позив и програм јавне расправе, као и извештај о спроведеној јавној расправи;

13) записнике са седница Савета Регулатора.

Годишњи извештај

Члан 39.

Савет подноси Народне скупштини годишњи извештај о раду Регулатора који нарочито садржи:

1) податке о извршеним пословима из надлежности Регулатора у претходној календарској години;

2) Финансијски план, финансијске извештаје и извештаје овлашћеног ревизора;

3) извештај о одлукама по пријавама физичких и правних лица;

4) друге податке у вези са спровођењем закона.

Годишњи извештај о раду Регулатора за претходну календарску годину, подноси се до краја првог тромесечја текуће године.

Регулатор је дужан да, на захтев Народне скупштине, поднесе извештај о раду и за период краћи од годину дана, најкасније 30 дана од дана пријема захтева.

Јавна расправа

Члан 40.

Регулатор спроводи поступак јавне расправе у припреми општег акта који се непосредно односи на пружаоце медијских услуга.

Јавна расправа почиње даном објављивања нацрта општег акта на веб-сајту Регулатора и траје најмање 15 дана.

Регулатор је дужан да на свом веб-сајту и порталу е-Управа, најмање седам дана пре почетка јавне расправе, објави програм јавне расправе.

Програм јавне расправе садржи најмање:

1) датум објављивања нацрта општег акта;

2) датум завршетка јавне расправе;

3) динамику јавне расправе а посебно датум, време и место одржавања;

4) датум објављивања коначног текста нацрта општег акта.

Регулатор је дужан да обезбеди увид у текуће и спроведене јавне расправе у оквиру посебног одељка који је намењен јавним расправама на свом веб-сајту.

Примена правила општег управног поступка

Члан 41.

У поступку пред Регулатором примењују се одредбе закона који уређује општи управни поступак, осим ако је овим законом другачије одређено.

Судска контрола

Члан 42.

Против коначног решења Регулатора може се покренути управни спор у року од 30 дана од дана достављања.

У управном спору покренутом по тужби поднетој против решења донетог у поступку издавања дозволе за пружање медијских услуга, изрицања мера или одузимања дозволе суд не може сам решити управну ствар пресудом (спор пуне јурисдикције).

Управни спор из става 1. овог члана је хитан.

III. ОПШТЕ ОДРЕДБЕ О МЕДИЈСКИМ УСЛУГАМА

1. Медијске услуге према начину пружања и садржају

Члан 43.

Према начину пружања медијске услуге могу бити:

- 1) линеарне медијске услуге;
- 2) медијске услуге на захтев.

Према садржају медијске услуге могу бити:

- 1) опште медијске услуге, које обухватају информативне, образовне, културне, научне, спортске, забавне и друге програмске садржаје;
- 2) специјализоване медијске услуге, које у целини обухватају истоврсне програмске садржаје (спортски, културни, музички, образовни, дечји, забавни или др.);
- 3) у целости посвећене телевизијској продаји или самопромоцији.

2. Врсте пружалаца медијских услуга

Члан 44.

Медијске услуге пружа:

- 1) установа јавног медијског сервиса у складу са законом којим се уређује рад јавних медијских сервиса;
- 2) комерцијални пружалац медијске услуге;
- 3) пружалац медијске услуге цивилног сектора.

Пружаоци из става 1. овог члана пружају медијске услуге на територији целе Републике Србије односно једном њеном делу.

3. Пружаоци медијских услуга у надлежности Републике Србије

Члан 45.

Пружалац медијске услуге у надлежности Републике Србије, дужан је да се придржава правила која се примењују на аудио-визуелне медијске услуге у Републици Србији.

Пружалац медијске услуге у надлежности је Републике Србије ако:

- 1) је основан на њеној територији;
- 2) није основан на њеној територији али:

(1) користе земаљску сателитску предајну станицу која је смештена у Републици Србији,

(2) користе сателитске капацитете који припадају Републици Србији.

Сматраће се да је пружалац медијске услуге основан у Републици Србији ако:

1) има седиште у Републици Србији и у њој се доносе уредничке одлуке о медијским услугама;

2) има седиште у Републици Србији, а уредничке одлуке о медијским услугама доноси у другој држави чланици Европске уније, под условом да у Републици Србији ради значајан број лица, ангажованих по основу уговора о раду или на други начин, укључених у обављање активности у вези са медијским услугама;

3) има седиште у Републици Србији, а значајан број лица ангажованих по основу уговора о раду или на други начин укључених у обављање активности у вези са медијским услугама, ради у Републици Србији и другој држави чланици Европске уније;

4) је првобитно започео своју делатност, у складу са законом, у Републици Србији, под условом да одржава стабилну и ефективну везу са српском привредом, а да значајан број лица, ангажованих по основу уговора о раду или на други начин укључених у обављање активности у вези са медијским услугама, не ради у једној од држава чланица Европске уније;

5) има своје седиште у Републици Србији, а одлуке о медијским услугама се доносе у држави која није чланица Европске уније, или обрнуто, под условом да је значајни број лица, ангажованих по основу уговора о раду или на други начин укључен у обављање активности у вези са медијским услугама, ради у Републици Србији.

Ако се према ст. 2. и 3. овог члана не може утврдити да ли је пружалац медијске услуге у надлежности Републике Србије или друге државе чланице Европске уније, пружалац медијске услуге је у надлежности оне државе чланице у којој је основан у смислу значења чл. 56-58. Споразума о стабилизацији и придруживању између Републике Србије и Европских заједница и њихових држава чланица.

Слобода пријема и реемитовања

Члан 46.

Гарантује се слобода пријема и реемитовања медијских слуга из других држава, која је у Републици Србији зајемчена потврђеним међународним уговорима.

Регулатор привремено ограничава слободу пријема и реемитовања медијске услуге телевизије из става 1. овог члана у случају очигледног, озбиљног и тешког кршења одредби члана 68. став 1. овог закона, као и у случају подстицања на мржњу засновану на раси, полу, верској или националној припадности, поновљеног најмање два пута у претходних 12 месеци, по писаном обавештењу пружаоца услуге, његове матичне државе и другог надлежног тела, ако је тако предвиђено међународним уговором, те ако до решења у консултацијама са матичном државом, односно другим надлежним телом, не дође ни у накнадном року од 15 дана од обавештења, а кршење наведених одредби овог закона се настави.

Против пружаоца медијске услуге, који је у надлежности Републике Србије, за кршење одредаба из става 2. овог члана може се водити и судски поступак.

Регулатор привремено ограничава слободу пријема и реемитовања аудио-визуелне медијске услуге на захтев из става 1. овог члана у случају да је то неопходно ради очувања јавног поредка, а посебно ради спречавања извршења, истраге, откривања и гоњења учиниоца кривичног дела, заштите малолетних лица, ради спречавања подстицања мржње засноване на раси, полу, верској или националној припадности и повреда људског достојанства, из разлога заштите јавног здравља, разлога јавне безбедности, националне безбедности и одбране, заштите потрошача, укључујући и инвеститоре, у случају озбиљног кршења односно претње кршењем наведених интереса, и сразмерно интересима о којима је у конкретном случају реч.

Регулатор ће привремено ограничити слободу пријема и реемитовања аудио-визуелне медијске услуге на захтев из става 1. овог члана, под условима из става 4. овог члана, кад је претходно од матичне државе затражила предузимање одговарајућих мера, па их ова није предузела, или се те мере нису показале довољним, као и ако је о намери предузимања мера обавестила матичну државу, односно друго надлежно тело, ако је тако предвиђено међународним уговором.

Регулатор може одступити од услова из става 4. овог члана из разлога хитности, у ком случају ће матичну државу, односно друго надлежно тело, ако је тако предвиђено међународним уговором, о предузетим мерама и разлозима хитности због којих се није поступило на начин предвиђен ставом 4. овог члана, обавести у најкраћем могућем року.

Регулатор ће без одлагања обуставити примену мера из става 1. овог члана, ако надлежно тело предвиђено међународним уговором утврди да мера није била одређена у складу са одредбама међународног уговора, односно права и принципа на које се међународни уговор позива.

4. Одредбе које се односе на све медијске услуге

Опште обавезе пружалаца медијске услуге у односу на програмске садржаје

Члан 47.

Пружалац медијске услуге, у односу на свој програмски садржај, у складу са својом програмском концепцијом, дужан је да:

- 1) обезбеди слободно, истинито, објективно, потпуно и благовремено информисање;
- 2) пренесе саопштења органа јавне власти хитне природе која се односе на угроженост живота, здравља, безбедности или имовине;
- 3) допринесе подизању општег културног и образовног нивоа грађана;
- 4) не пружа програмске садржаје који истичу и подржавају наркоманију, насиље, криминално или друго недозвољено понашање, као и садржаје који злоупотребљавају лаковерност гледалаца и слушалаца;
- 5) поштује забрану политичког оглашавања ван предизборне кампање, а у току предизборне кампање да регистрованим политичким странкама, коалицијама и кандидатима обезбеди заступљеност без дискриминације;
- 6) стране програмске садржаје намењене деци предшколског узраста синхронизује на српски језик или језике националних мањина,
- 7) наградна такмичења спроводи правично, уз објављивање јасних правила о тим садржајима и јавно обећаној награди;
- 8) обезбеди квалитетан програм у погледу садржаја са техничког становишта, примењујући међународне и националне стандарде.

Сви пружаоци медијских услуга су обавезни да програмске садржаје чувају у складу са прописима којима се уређује област јавног информисања, односно у складу са прописима којима се уређује заштита културних добара.

Посебне техничке обавезе

Члан 48.

Комерцијални пружалац медијске услуге са дозволом за пружање услуге телевизијског емитовања, односно медијске услуге радија, путем терестричког аналогног преноса, мора обезбедити квалитетан пријем радијског односно телевизијског аналогног сигнала за најмање 60% становништва у зони покривања.

Пружалац медијске услуге не сме да користи технику која делује на подсвест.

Медијске услуге пружају се на начин којим се обезбеђује уједначен ниво тона свих програмских садржаја, а нарочито аудио-визуелне комерцијалне комуникације у односу на други програмски садржај.

Обавеза идентификације

Члан 49.

На обавезу идентификације пружаоца медијске услуге примењују се одредбе закона којим се уређује област јавног информисања и медија.

Обавеза поштовања људских права

Члан 50.

Медијска услуга се пружа на начин којим се поштују људска права а нарочито достојанство личности.

Регулатор се стара да се у свим програмским садржајима поштује достојанство личности и људска права, а нарочито се стара да се не приказује понижавајуће поступање и сцене насиља и мучења, осим ако за то постоји програмско и уметничко оправдање.

Садржаји који могу да шкоде физичком, менталном или моралном развоју малолетника морају бити јасно означени и не објављују се у време кад се основано може очекивати да их малолетници прате, имајући у виду уобичајени распоред њихових активности, осим изузетно као заштићена услуга са условним приступом на начин предвиђен овим законом.

Забрана говора мржње

Члан 51.

Регулатор се стара да програмски садржај пружаоца медијске услуге не садржи информације којима се подстиче, на отворен или прикривен начин, дискриминација, мржња или насиље због расе, боје коже, предака, држављанства, националне припадности, језика, верских или политичких убеђења, пола, родног идентитета, сексуалне оријентације, имовног стања, рођења, генетских особености, здравственог стања, инвалидитета, брачног и породичног статуса, осуђиваности, старосне доби, изгледа, чланства у политичким, синдикалним и другим организацијама и других стварних, односно претпостављених личних својстава.

Заштита права особа са инвалидитетом

Члан 52.

Пружалац медијске услуге је дужан да, у складу са својим финансијским и техничким могућностима, свој програм и садржај учини доступним особама оштећеног слуха, односно вида.

Регулатор подстиче пружаоца медијске услуге да свој програм и садржај учини доступним особама из става 1. овог члана.

Заштита ауторског и сродних права

Члан 53.

Регулатор се стара о томе да се сви пружаоци медијских услуга придржавају прописа о ауторском и сродним правима.

Одговорност за програмски садржај

Члан 54.

Пружалац медијске услуге одговара за програмски садржај, без обзира на то да ли га је произвео пружалац или друго лице (нпр. независна продукција, закупљени термин, програмска размена, најаве програма, СМС и друге поруке публице и сл.).

Члан 55.

Одредбе чл. 47-54. овог закона сходно се примењују на услуге телетекста и интерактивних услуга у вези са програмским садржајима.

Аудио-визуелна комерцијална комуникација

Члан 56.

Аудио-визуелна комерцијална комуникација мора бити јасно препознатљива.

Забрањене су прикривене аудио-визуелне комерцијалне комуникације.

Аудио-визуелне комерцијалне комуникације не смеју:

- 1) нарушавати људско достојанство;
- 2) садржати информације које представљају говор мржње;
- 3) подстицати понашање које је штетно за здравље или безбедност људи;
- 4) подстицати понашање које занемарује заштиту животне средине.

Забрањени су сви облици аудио-визуелних комерцијалних комуникација које препоручују дуван и дуванске производе.

Аудио-визуелне комерцијалне комуникације које препоручују алкохолна пића не смеју бити изричито намењене малолетним лицима и не смеју подстицати неумерену конзумацију таквих пића.

Аудио-визуелна комерцијална комуникација намењена препоручивању лекова, медицинских средстава, здравствених услуга, стручно медицинских поступака и метода здравствене заштите, укључујући здравствене услуге, методе и поступке традиционалне медицине може се емитовати у складу са одредбама закона којим се уређује промет лекова и закона којим се уређује здравствена заштита.

Забрањена је телевизијска продаја лекова и медицинских средстава.

Аудио-визуелне комерцијалне комуникације не смеју:

- 1) подстицати малолетна лица на понашање које им може шкодити;
- 2) непосредно подстицати малолетна лица на куповину или изнајмљивање роба или услуга, злоупотребом њиховог неискуства и лаковерности;
- 3) непосредно охрабривати малолетна лица да траже од родитеља или другог лица куповину робе или услуге која се препоручује;
- 4) злоупотребљавати посебно поверење које малолетна лица имају у родитеље, наставнике или друга лица,
- 5) непотребно приказивати малолетна лица у опасним ситуацијама.

Пружаоци аудио-визуелних медијских услуга могу, уз сагласност Регулатора, самостално или заједнички утврдити правила понашања у вези са неприкладном аудио-визуелном комерцијалном комуникацијом, која се емитује непосредно пре, у току или непосредно након емисије искључиво намењене деци или у оквиру програма који је специјализован за децу, а која је намењена препоручивању хране или пића који садрже састојке са прехрамбеним или физиолошким дејством чије се претерано конзумирање не препоручује, нарочито масноће, транс-масне киселине, со/натријум или шећер.

Одредбе овог члана сходно се примењују и на медијску услугу радија.

Спонзорство

Члан 57.

Спонзор не сме да утиче на садржај спонзорисаних медијских услуга или програмских садржаја, а у случају телевизијског емитовања и на распоред њиховог приказивања, на начин којим се утиче на одговорност и уређивачку независност пружаоца медијске услуге.

Спонзорисане медијске услуге или програмски садржаји не смеју непосредно да подстичу куповину или изнајмљивање роба или услуга, посебно промотивним упућивањем на ту робу или услугу.

Спонзорисана медијска услуга или програмски садржај мора да садржи обавештење о спонзорству и обавештење о спонзору, примереним навођењем имена, односно знака спонзора, односно означавањем имена његове робе или услуге, обавезно на почетку, а може и током, али не све време, и на крају спонзорисаног програмског садржаја.

Медијске услуге или програмске садржаје не могу спонзорисати државни органи и организације и политичке организације.

Медијске услуге или програмске садржаје не може спонзорисати правно или физичко лице чија је претежна делатност производња или продаја дуванских производа као ни лице које се бави производњом или прометом роба или пружањем услуга чије је оглашавање забрањено овим или другим законом

Кад медијске услуге или програмске садржаје спонзорише правно или физичко лице чија делатност укључује производњу или продају медицинских средстава и пружање здравствених услуга, спонзорисана услуга или садржај могу промовисати име, односно назив спонзора.

Забрањено је спонзорисати вести и програмске актуелности, осим спортских вести и временске прогнозе.

Навођење знака спонзора у дечјим и верским програмским садржајима дозвољено је само на почетку и крају таквог садржаја.

Одредбе овог члана сходно се примењују и на медијску услугу радија.

Пласирање робе

Члан 58.

Забрањено је пласирање робе.

Изузетно од одредбе става 1. овог члана, пласирање робе је дозвољено искључиво у играним филмовима, телевизијским филмовима, играним серијама, спортским и забавним емисијама, осим ако исти нису намењени искључиво деци, као пласирање одређених услуга без накнаде ради њиховог укључивања у програм као реквизита или награде и то под следећим условима:

1) да не утиче на садржај и, у случају телевизијског емитовања, на распоред емитовања емисије која садржи пласирање робе на начин да угрожава уређивачку независност пружаоца аудиовизуелне медијске услуге;

2) не сме се у емисији која садржи пласирање робе непосредно подстицати куповина, изнајмљивање или коришћење производа или друге услуге;

3) да се роба, услуга, робна, услужна или друга ознака не истичу непримерено у току емисије која садржи пласирање робе, нарочито дуготрајним крупним кадровима робе који је предмет пласирања или истицањем његових квалитета од стране водитеља, гостију или других учесника програма;

4) да садрже обавештење о пласирању робе на почетку, односно на крају програмског садржаја, као и након рекламних блокова, осим изузетно ако програмске садржаје у којима се пласира роба не производи нити наручује сам пружалац медијске услуге или са њим повезано лице у смислу закона којим се уређује положај привредних друштава,

5) предмет пласирања робе не сме бити роба, услуга, робна, услужна или друга ознака чије је телевизијско оглашавање забрањено овим или другим законом или подзаконским актом.

Време трајања пласирања робе не урачунава се у време трајања телевизијског оглашавања или телевизијске продаје у току једног пуног сата емитованог програма.

Члан 59.

У питањима која се односе на садржај аудио-визуелне комерцијалне комуникације примењују се прописи о оглашавању, ако другачије није уређено овим законом.

Пружалац медијске услуге одговоран је за објављивање аудио-визуелне комерцијалне комуникације чији је садржај противан одредбама овог или другог закона или подзаконског акта којим се уређује садржај аудио-визуелне комерцијалне комуникације, ако је знао или је на основу редовне провере околности конкретног случаја (нпр. увид у садржај огласне поруке) морао знати да је њен садржај противан наведеним прописима или ако је њу објавио без претходног прибављања уредно попуњене декларације.

Члан 60.

Регулатор доноси општа подзаконска акта којима се утврђују ближа правила за извршавање обавеза утврђених чл. 47-59. овог закона.

5. Одредбе које се односе само на медијске услуге на захтев

Медијске услуге на захтев и заштита малолетних лица

Члан 61.

Медијска услуга на захтев која може да шкоди физичком, менталном или моралном развоју деце и омладине, чини се доступном на начин који обезбеђује да је малолетници у уобичајеним околностима неће чути или видети (на пример као заштићена услуга са условним приступом).

Европска аудио-визуелна дела

Члан 62.

Пружаоци медијских услуга на захтев настојаће да њихове медијске услуге на захтев подстичу производњу и приступ европским аудио-визуелним делима, где је то изводљиво.

Подстицање производње и приступ европским делима постиже се, између осталог, финансијским доприносом пружалаца услуге производњи и прибављању права на европским аудио-визуелним делима или уделом,

односно посебним истицањем европских аудио-визуелних дела у каталогу програма који нуде медијске услуге на захтев.

Пружаоци медијских услуга на захтев дужни су да финансијски допринос производњи и прибављању права на европска аудио-визуелна дела или удео у тим делима, односно посебно истицање европских аудио-визуелних дела у каталогу програма који нуде, као и да Регулатору, на његов захтев, доставе податке који то доказују.

Члан 63.

Регулатор доноси пропис којим се утврђују ближа правила за извршавање обавеза из чл. 61. и 62. овог закона.

6. Одредбе које се односе само на линеарне медијске услуге

Приступ најважнијим догађајима

Члан 64.

Пружалац услуге телевизијског емитовања под надлежношћу Републике Србије, не може ексклузивно емитовати догађаје који су на листи најважнијих догађаја од посебног значаја за све грађане, на начин да се значајан део јавности у Републици Србији, држави чланици Европске уније или држави потписници међународног уговора који обавезује Републику Србију, лиши могућности праћења тих догађаја.

Регулатор благовремено саставља, на јасан и транспарентан начин листу најважнијих догађаја домаћих и страних, из става 1. овог члана, који су од посебног значаја за све грађане (културни, политички, спортски, забавни и сл.) и на које искључиво право преноса може остварити само пружалац услуге телевизијског емитовања коме је приступ слободан и чија зона покривања обухвата целокупно подручје Републике Србије и о томе обавештава Европску комисију.

Регулатор одређује који догађаји са листе, из ст.1. овог члана, треба да буду доступни у целини или делимично путем преноса уживо, а који у целини или делимично путем одложеног преноса, уколико је то неопходно из објективних разлога или јавног интереса.

Пружалац услуге телевизијског емитовања, који има искључиво право преноса догађаја од великог интереса за јавност, дужан је да свим другим заинтересованим пружаоцима услуге телевизијског емитовања, без дискриминације и под једнаким условима, дозволи и омогући да слободно изаберу инсерте са тог догађаја, преузму их и објаве у трајању до 90 секунди, уз навођење извора слике и тона и уз надокнаду која не може прећи висину стварних трошкова.

Ако су, пружалац услуге телевизијског емитовања који има искључиво право преноса догађаја од великог интереса за јавност, као и пружалац услуге телевизијског емитовања који захтева приступ, основани на територији Републике Србије, приступ се захтева од пружаоца услуге телевизијског емитовања непосредно.

Изабрани инсерт се користи искључиво за емисије општинских вести, а могу се користити и код аудио-визуелних сервиса на захтев искључиво ако тај програм нуди исти пружалац услуге телевизијског емитовања са одложеним емитовањем.

Регулатор ближе прописује начин формирања листе најважнијих догађаја од посебног значаја за све грађане из става 1. овог члана и остваривање права на приступ догађајима од великог интереса из става 4. овог члана.

Обавеза удела европских аудио-визуелних дела

Члан 65.

Пружалац услуге телевизијског емитовања дужан је да обезбеди да европска аудио-визуелна дела учествују са више од 50% у укупном годишње објављеном програму.

Ако пружалац услуге телевизијског емитовања не испуни обавезу из става 1. овог члана дужан је да сваке године повећа висину удела европских аудио-визуелних дела у укупном годишње објављеном програму у односу на претходну годину, при чему најниже почетно учешће износи 20%.

У удео европских дела у програму пружаоца услуге телевизијског емитовања урачунавају се објављене премијере и прве репризе српских аудио-визуелних дела, ако испуњавају услове из овог члана.

Приликом утврђивања укупног удела европских аудио-визуелних дела у програму одређеног пружаоца услуге телевизијског емитовања у годишњи објављени програм се не урачунавају емисије вести, преноси спортских догађаја, емисије посвећене наградним играма, оглашавање, телевизијска продаја и услуге телетекста.

Регулатор ће ближе уредити критеријуме и начин повећања удела европских аудио-визуелних дела у програму пружаоца услуге телевизијског емитовања.

Одредбе овог члана не примењују се на пружаоце услуге телевизијског емитовања који су имаоци дозволе за пружање медијских услуга на локалном подручју и који нису повезани у националну мрежу.

Европска аудио-визуелна дела независних продуцената

Члан 66.

Пружалац услуге телевизијског емитовања је дужан да обезбеди да европска аудио-визуелна дела независних продуцената учествују са најмање 10% у укупном годишње објављеном програму.

Ако пружалац услуге телевизијског емитовања не испуни обавезу из става 1. овог члана дужан је да сваке године повећа висину удела европских аудио-визуелних дела независних продуцената у укупно годишње објављеном програму у односу на претходну годину, с тим што ће Регулатор ближе уредити критеријуме и начин повећавања удела европских аудио-визуелних дела независних продуцената у програму пружалаца услуге телевизијског емитовања.

Европска аудио-визуелна дела старија од пет година могу чинити највише половину удела из става 1. овог члана.

Приликом утврђивања укупног удела европских аудио-визуелних дела независних продуцената у програму одређеног пружаоца услуге телевизијског емитовања у годишњи објављени програм не урачунавају се емисије вести, преноси спортских догађаја, емисије посвећене наградним играма, оглашавање, телевизијска продаја и услуге телетекста.

Одредбе овог члана не примењују се на пружаоце услуге телевизијског емитовања који су имаоци дозволе за пружање медијске услуге на локалном подручју и који нису повезани у националну мрежу.

Телевизијско оглашавање и телевизијска продаја

Члан 67.

Телевизијско оглашавање и телевизијска продаја морају бити лако препознатљиви звуком, сликом или просторно одвојени од осталих програмских садржаја и по правилу емитују се између појединих емисија.

Појединачне огласне поруке телевизијског оглашавања, односно појединачне понуде телевизијске продаје, осим у преносима спортских догађаја, могу се емитовати само изузетно.

Изузетно од става 1. овог члана, емитовање одређене емисије може се прекинути ради емитовања огласних порука, односно телевизијске продаје, ако се на тај начин не повређују интегритет емисије, имајући у виду природне паузе, њено трајање и природу и права имаоца ауторског и сродног права.

Ако су испуњени услови превиђени ставом 3. овог члана, емитовање играног филма, телевизијског филма (изузимајући игране серије и документарне емисије) и емисије вести може се прекинути ради емитовања огласних порука, односно телевизијске продаје једном у сваком целокупном делу емисије чије предвиђено трајање износи најмање 30 минута.

Ако су испуњени услови превиђени ставом 3. овог члана, емитовање дечије емисије може се прекинути ради емитовања огласних порука ако је предвиђено трајање емисије дуже од 30 минута, и то једном у сваком целокупном делу емисије чије предвиђено трајање износи најмање 30 минута.

Пренос верског обреда не може се прекидати ради емитовања огласних порука, односно телевизијске продаје.

Огласне поруке телевизијског оглашавања, односно телевизијска продаја могу се емитовати упоредо са емисијом која је у току, односно не прекидајући њен временски континуитет, уз коришћење електронско-графичких или других техничких средстава (нпр. виртуелно оглашавање, подела екрана, натписи на екрану, инсертери и сл.) под следећим условима:

1) ако се на тај начин не повређују интегритет емисије, имајући у виду природне паузе, њено трајање и природу и права имаоца ауторског и сродног права;

2) ако су посредством звука, слике или просторних средстава одвојене од програмског садржаја током чијег трајања се емитују, осим ако је овим законом другачије утврђено.

Телевизијска продаја медицинских производа који подлежу режиму дозволе за стављање у промет забрањени су.

Телевизијско оглашавање и телевизијска продаја алкохолних пића не сме:

1) да буде непосредно усмерена на малолетна лица или да приказује малолетна лица како конзумирају алкохолна пића;

2) да повезују конзумацију алкохолних пића са јачањем физичких својстава или са управљањем моторним возилом;

3) да стварају утисак да конзумирање алкохолних пића доприноси друштвеној или сексуалној успешности;

4) да тврде да алкохол има терапеутска својства, да је стимуланс, седатив или средство за решавање личних проблема;

5) да подстиче неумерено конзумирање алкохола или негативно приказује уздржавање или умереност у конзумирању;

6) да истиче висок проценат алкохола као позитивно својство пића.

У оквиру једног пуног сата емитованог програма комерцијалних пружалаца медијске услуге, телевизијско оглашавање и телевизијска продаја не могу заузимати више од 20% времена.

У оквиру једног пуног сата емитованог програма установе јавног аудио-визуелног медијског сервиса и пружаоца аудио-визуелне медијске услуге цивилног сектора, телевизијско оглашавање и телевизијска продаја не могу заузимати више од 10% времена.

Одредбе ст. 9. и 10. овог члана не примењују се на најаве садржаја у сопственом програму, као и на споредне производе непосредно произишле из тих програма, најаве спонзорства и пласман производа, као и на сопштења од јавног интереса и позиве на добротворне акције чије се услуге не наплаћују.

Преноси међународних спортских догађаја од националног значаја обухваћени листом из члана 64. овог закона, посредством установа јавног аудио-визуелног медијског сервиса, могу се прекидати телевизијским оглашавањем и телевизијском продајом најдуже девет минута по сату, с тим да укупно дневно емитовање телевизијског оглашавања и телевизијска продаја може трајати најдуже 10% од укупно дневно емитованог спортског програма.

Ако се телевизијска продаја емитује као посебан програмски садржај, мора бити јасно обележена сликом и звуком и мора трајати најмање 15 минута непрекидно.

Време трајања огласних порука телевизијског оглашавања, односно телевизијске продаје емитованог на начин из става 14. овог члана, урачунава се у укупно време трајања аудио-визуелне комерцијалне комуникације у једном пуном сату емитованог аудио-визуелног програма.

Између емитовања телевизијске оглашавања, односно телевизијске продаје на начин из става 14. овог члана и емитовања огласних порука, односно телевизијске продаје из става 3. овог члана, мора протећи најмање пет минута.

Забрањено је истовремено емитовати различите облике телевизијског оглашавања, односно телевизијске продаје на начин из става 14. овог члана.

Забрањено је емитовати огласне поруке, односно телевизијску продају на начин из става 14. овог члана у емисијама вести, емисијама искључиво намењеним малолетним лицима и верским емисијама.

Регулатор ближе уређује услове емитовања огласних порука и телевизијске продаје на начин из става 14. овог члана

Одредбе овог члана, изузев ст. 3-6. и ст. 9-12., сходно се примењују на телевизијске програме у целини намењене оглашавању и телевизијској продаји, као и на телевизијске програме у целини намењене самопромоцији.

Одредбе овог члана сходно се примењују на медијску услугу радија.

Заштита малолетних лица

Члан 68.

Забрањено је приказивање порнографије, сцена бруталног насиља и других програмских садржаја који могу тешко да нашкоде физичком, менталном или моралном развоју малолетника.

Регулатор се стара да програмски садржаји који могу да нашкоде физичком, моралном или менталном развоју малолетника не буду доступни путем медијске услуге радија и телевизијског емитовања, изузев кад је временом емитовања или техничким поступком обезбеђено да малолетници, по правилу нису у прилици да их виде или слушају.

Регулатор подстиче пружаоце медијских услуга да организују сталну унутрашњу контролу садржаја са становишта заштите малолетника.

Регулатор упознаје пружаоце медијских услуга са садржајима за које је установила да нису у складу са правилима о заштити малолетника.

Регулатор, на захтев пружаоца медијске услуге, даје мишљење о усклађености одређеног програмског садржаја са правилима о заштити малолетника, односно условима да се тај садржај учини доступним (време емитовања, начин најаве и сл.).

Програмски садржаји неподесни за малолетнике млађе од 16 година не смеју да се емитују пре 22,00 сата ни после 6,00 сати, а неподесни за малолетнике млађе од 18 година, пре 23,00 сата, ни после 6,00 сати.

Програмски садржаји неподесни за малолетнике млађе од 12 година не смеју се емитовати у оквиру дечијег програма.

Програмски садржаји из ст. 6. и 7. овог члана не смеју да се оглашавају ван времена у којима је допуштено емитовање тих садржаја.

Пружаоци медијске услуге су дужни да о притужбама због непоштовања правила о заштити малолетника, обавесте Регулатора.

Пружаоци медијске услуге су дужни да јасно означе програме који су у стању да угрозе малолетнике или су за њих неприкладни, као и да на то упозоре старатеље.

За учешће малолетника у аудио-визуелном програму потребна је сагласност родитеља, старатеља или усвојиоца, што не искључује дужност емитера да обрати посебну пажњу приликом учествовања малолетника у програму и не искључује његову одговорност за објављени садржај.

Пружање медијске услуге на сопственом језику

Члан 69.

Пружалац медијске услуге је обавезан да програмске садржаје објављује на српском језику, или да обезбеди да се програмски садржаји који су произведени на страним језицима објављују преведени на српски језик.

Обавеза из става 1. овог члана не односи се на пружаоце медијске услуге који објављују програмске садржаје намењене националним мањинама, као и на оне програмске садржаје пружалаца медијске услуге јавног сервиса, којима се задовољавају потребе националних мањина за информисањем на сопственом језику.

Обавеза из става 1. овог члана не односи се на стране музичке садржаје, осим телевизијског емитовања музичко-сценских дела.

Регулатор може, изузетно, да одобри пружаоцу медијске услуге да одређене програмске садржаје емитује и на другим језицима ако за то постоје оправдани програмски разлози.

Сопствена продукција

Члан 70.

Пружалац медијске услуге дужан је да обезбеди да сопствена продукција учествује са најмање 25% у његовом годишње емитованом програму.

Под сопственом продукцијом из става 1. овог члана сматра се и копродукција, осим ако је урачуната у квоту независних продукција.

Пружалац медијске услуге чији су програмски садржаји намењени националним мањинама, обавезан је да од укупног годишњег времена емитованих програмских садржаја на језику националне мањине, емитује најмање 25% програмских садржаја у сопственој продукцији.

У удео сопствене продукције из ст. 1. и 3. овог члана урачунава се премијерно и прво поновљено (репризно) објављивање програмских садржаја у сопственој продукцији.

Под сопственом продукцијом подразумевају се програмски садржаји који се састоје из изворног аудио или видео материјала и/или чији је ауторски део већи од 50% у телевизијском, односно 20% у радијском програму.

У укупно годишње време емитованих програмских садржаја, за потребе обрачуна програмских квота одређених овим законом, не урачунавају се телевизијске-игре, рекламе, телевизијска-куповина, као и вести, односно спортски преноси, изузев ако се ради о сопственој продукцији вести, односно спортских преноса.

Члан 71.

Регулатор прописује ближа правила за извршавање обавеза утврђених чл. 67-70. овог закона.

IV. АУДИО-ВИЗУЕЛНЕ МЕДИЈСКЕ УСЛУГЕ ЦИВИЛНОГ СЕКТОРА

Члан 72.

Медијске услуге цивилног сектора пружају се ради задовољавања специфичних интереса појединих друштвених група (националне мањине, омладина, стари, особе са инвалидитетом итд.) и организација грађана, а не ради стицања добити.

Пружалац медијске услуге из става 1. овог члана може бити удружење, задужбина, фондација, црква и верска заједница.

Садржај програма који производи пружалац медијске услуге из става 1. овог члана мора бити у вези са облашћу деловања пружалца медијске услуге из става 2. овог члана.

Медијска услуга из става 1. овог члана може се пружати у оквиру локалне односно регионалне зоне покривања, у складу са одредбама овог закона.

На медијске услуге из става 1. овог члана сходно се примењују одредбе закона који уређује обавезе пружаоца медијске услуге јавног сервиса у остваривању општег интереса.

Дозвола за пружање медијске услуге из става 1. овог члана издаје се без обавезе плаћања накнаде.

Средства за пружање медијске услуге из става 1. овог члана могу се обезбедити из јавних средстава намењених пројектном суфинансирању, као и из донација, прилога грађана, спонзорства и других извора прихода, у складу са посебним законом.

V. ОВЛАШЋЕЊЕ ЗА ПРУЖАЊЕ МЕДИЈСКЕ УСЛУГЕ

Члан 73.

Овлашћење за пружање медијске услуге има пружалац медијске услуге који медијску услугу пружа:

- 1) без претходно прибављеног одобрења, односно дозволе, у складу са овим законом;
- 2) на основу одобрења;
- 3) на основу дозволе.

1. Пружање медијске услуге без прибављања одобрења, односно дозволе

Члан 74.

Медијску услугу пружа без претходно прибављеног одобрења, односно дозволе:

- 1) јавни медијски сервис који стиче право пружања медијске услуге у складу са законом који уређује рад јавних медијских сервиса и непосредно на основу њега;
- 2) пружалац који медијске услуге пружа искључиво путем глобалне информатичке мреже (Web casting, live streaming и др.), уз обавезу уписа у Регистар медијских услуга код Регулатора;
- 3) пружалац медијске услуге који реемитује програм на територији Републике Србије, у складу са одредбама Европске конвенције о прекограничној телевизији.

Пружалац медијске услуге из става 1. тачка 2) овог члана не може бити лице које по одредбама овог закона не може бити ималац дозволе.

Реемитовање из става 1. тачке 3) овог члана не постоји ако је изворни програм измењен (прекинут ток сигнала) објављивањем аудио-визуелне комерцијалне комуникације или другог програмског садржаја који није део изворног програма.

2. Пружање медијске услуге на захтев на основу одобрења

Члан 75.

Медијске услуге које се пружају на захтев у Републици Србији, може да пружа свако физичко и правно лице у складу са одредбама овог закона и коме

је Регулатор издао одобрење за пружање медијских услуга, осим оних лица која не могу да буду носиоци дозвола у складу са овим законом.

Одобрење за пружање медијске услуге из става 1. овог члана Регулатор издаје на захтев пружаоца услуге.

Захтев се подноси на обрасцу чију форму прописује Регулатор.

Уз захтев, поред доказа о испуњености услова из става 1. овог члана, подноси се и доказ о испуњености техничких услова за пружање услуге као и информација о програмској концепцији и понуђеним каталозима програмских садржаја.

Регулатор одбацује захтев из става 3. овог члана уколико је исти непотпун или се утврди да су подаци унети у њему непотпуни или нетачни.

Регулатор води евиденцију пружалаца медијских услуга на захтев који садржи информације о називу медијске услуге, називу пружаоца медијске услуге, податке о пребивалишту односно седишту пружаоца медијске услуге, контакт податке као и податке о програмској концепцији медијске услуге.

Регулатор доноси одлуку о престанку важења одобрења за пружање медијске услуге на захтев и брише пружаоца из Регистра медијских услуга:

- 1) ако пружалац писмено обавести Регулатора о престанку пружања услуге;
- 2) ако пружалац прекине пружање услуге у периоду дужем од године дана;
- 3) ако пружалац не испуњава техничке услове за пружање услуге;
- 4) ако је пружаоцу правоснажном одлуком суда изречена забрана обављања делатности;
- 5) у случају престанка правног лица пружаоца услуге односно престанка обављања делатности;
- 6) ако пружалац ни у накнадном примереном року не измири обавезу плаћања накнаде за пружање медијске услуге.

3. Пружање медијске услуге на основу дозволе

Издавање дозвола

Члан 76.

Регулатор издаје дозволу на начин утврђен овим законом.

Поступак издавања дозволе је јаван.

Дозвола

Члан 77.

Дозвола је овлашћење чијим добијањем њен ималац стиче право да своју медијску услугу, путем електронских комуникационих мрежа пружа неодређеном броју корисника.

Дозвола којом се стиче право пружања медијске услуге издаје се на захтев пружаоца медијске услуге.

Дозвола којом се стиче право пружања, путем терестричког аналогног, односно дигиталног преноса, услуге телевизијског емитовања, као и медијске услуге радија, издаје се на јавном конкурсy.

Члан 78.

Дозвола издата на јавном конкурсy не може се преносити, осим у случају статусних промена имаоца дозволе, у смислу закона којим се уређује положај привредних друштава и под условом да то не доводи до нарушавања медијског плурализма у смислу прописа којим се уређују медији и јавно информисање.

Дозвола издата на захтев може се пренети другом лицу, само ако то лице прихвати све обавезе које произилазе из дозволе.

У случају из ст. 1. и 2. овог члана, пренос се може обавити само на основу акта сачињеног у писменој форми, на који је Регулатор претходно дао сагласност.

Податке о издатим сагласностима на акте из става 3. овог члана Регулатор објављује на свом веб сајту.

Регулатор ближе уређује поступак издавања сагласности из става 3. овог члана.

Ималац дозволе

Члан 79.

Дозвола се издаје физичком или правном лицу пружаоцу медијске услуге који је у надлежности Републике Србије, у складу са одредбама овог закона и у складу са одредбама закона којим се регулише област јавног информисања.

Субјекти који не могу бити имаоци дозволе

Члан 80.

Ималац дозволе не може да буде:

- 1) Република Србија, аутономна покрајина, јединица локалне самоуправе;
- 2) привредно друштво, установа или друго правно лице чија су средства у целини или делом у јавној својини, односно чији је оснивач Република Србија, аутономна покрајина или јединица локалне самоуправе;
- 3) политичка странка.

Издавање дозволе на захтев пружаоца медијске услуге

Члан 81.

Регулатор прописује минималне техничке и организационе услове за издавање дозволе на захтев пружаоца медијске услуге.

Захтев за издавање дозволе

Члан 82.

Захтев за издавање дозволе садржи:

- 1) назив правног лица, односно предузетника и његов ПИБ, адресу, односно седиште, као и податке о лицу одговорном за заступање и податке о главном и одговорном уредника;
- 2) доказ о регистрацији подносиоца захтева за пружање медијских услуга;
- 3) доказе о испуњености техничких и организационих услова за производњу програма;
- 4) информацију о врсти медијске услуге за коју се захтев подноси, у складу са чланом 43. став 2. овог закона;
- 5) документацију која се односи на предложену програмску концепцију;
- 6) план организационо-техничке концепције и структуре кадрова;
- 7) информацију о врсти електронских комуникационих мрежа путем које подносилац захтева намерава да пружа услугу;
- 8) планирани датум почетка пружања услуга;
- 9) скраћени идентификациони знак и његово графичко решење;
- 10) податке о власничкој структури подносиоца захтева, укључујући податке о правном (назив, седишта и власничка структура) или физичком лицу (име, пребивалиште и држављанство) које непосредно или посредно, преко других субјеката, има учешће (удели, акције и др.) у власничкој структури подносиоца захтева, као и податке о висини тог учешћа;
- 11) изјаву да издавањем дозволе неће настати стање којим се нарушава медијски плурализам;
- 12) доказ да се пред надлежним судом не води поступак против подносиоца захтева и против одговорног лица подносиоца захтева за кривично дело против привреде или друго кривично дело за које је запређена казна затвора.

Поступање Регулатора по поднетом захтеву

Члан 83.

Регулатор решењем одлучује о захтеву за издавање дозволе.

Ако утврди да је подносилац поднео потпун захтев из члана 82. овог закона, Регулатор издаје дозволу за пружање медијске услуге и уписује је у Регистар медијских услуга у року од 30 дана од дана подношења захтева.

Регулатор решењем одбија захтев из става 1. овог члана ако утврди да подносилац захтева не испуњава услове из члана 81. став 1. овог закона као и ако из поднете документације која се односи на предложену програмску концепцију произлази да подносилац захтева не би испуњавао обавезе утврђене чл. 47-70. овог закона.

Члан 84.

Подносилац захтева коме је издата дозвола за пружање медијске услуге дужан је да најкасније у року од 30 дана од дана достављања дозволе поднесе Регулатору уговор са оператором бар једне електронске комуникационе мреже којом стиче право да се њен програм посредством те мреже дистрибуира јавности.

Ималац дозволе дужан је да сваку измену уговора или накнадно закључен уговор са оператором електронских комуникационих мрежа поднесе Регулатору у року од 15 дана од дана закључења тог уговора.

Тужба против решења

Члан 85.

Решење из члана 83. став 3. овог закона је коначно и против њега се може покренути управни спор.

Регистар медијских услуга

Члан 86.

Регулатор води и редовно ажурира Регистар медијских услуга (у даљем тексту: Регистар).

Регистар из става 1. овог члана нарочито садржи:

- 1) назив медијске услуге;
- 2) назив пружаоца медијске услуге и податке о пружаоцу (назив, ПИБ, седиште);
- 3) број и датум решења о издавању дозволе, односно основ пружања услуге ако се она пружа без обавезе прибављања одобрења, односно дозволе;
- 4) врсту медијске услуге у складу са чл. 43. и 44. овог закона,
- 5) период на који се издаје одобрење, односно дозвола;
- 6) податке о одговорном лицу пружаоца медијске услуге;
- 7) податке о изреченим мерама пружаоцу медијске услуге;
- 8) упозорење пружаоцу медијске услуге о постојању нарушавања медијског плурализма.

Регулатор по службеној дужности брише услугу из Регистра из става 1. овог члана по престанку основа њеног пружања.

Регистар из става 1. овог члана се објављује у складу са законом.

Почетак пружања медијске услуге

Члан 87.

Ималац дозволе је дужан да почне са пружањем медијске услуге у року од 90 дана од дана достављања дозволе.

Важење и продужење важења дозволе

Члан 88.

Дозвола се издаје на период од осам година.

Важење дозволе се може продужити на захтев имаоца дозволе који се подноси Регулатору најкасније шест месеци пре истека важеће дозволе.

Регулатор одлучује о захтеву за продужење дозволе применом правила на основу којих одлучује у поступку издавања дозволе, имајући у виду испуњавање обавеза подносиоца захтева предвиђених чл. 47-71. овог закона,

као и поштовање услова садржаних у издатој дозволи, а посебно мере које су му изречене у складу са овим законом.

Дозвола за пружање медијске услуге продужава се на период од осам година.

Дозвола која је издата на основу јавног конкурса може се продужити на захтев само једном.

Престанак важења дозволе пре истека времена на које је издата

Члан 89.

Дозвола престаје да важи и пре истека времена на које је издата ако:

1) пружалац медијске услуге у писаном облику обавести Регулатора да више не намерава да пружа медијску услугу;

2) се утврди да је пружалац медијске услуге приликом подношења захтева за издавање дозволе у захтеву или у документацији поднетој уз захтев навео нетачне податке;

3) пружалац медијске услуге није започео пружање медијске услуге у року предвиђеним чланом 87. овог закона;

4) је пружалац медијске услуге, прекинуо пружање медијске услуге у трајању дужем од 30 дана непрекидно или 60 дана са прекидима у току календарске године, осим ако је до прекида дошло због више силе;

5) ималац дозволе у периоду дужем од три месеца не задовољава прописане минималне техничке и организационе услове за пружање медијске услуге или не обезбеди квалитетну покривеност сигналом у зони покривања, у складу са овим законом;

6) пружалац медијске услуге прекрши одредбе о заштити медијског плурализма предвиђене овим законом, као и законом којим се уређује област јавног информисања и медија;

7) Регулатор, након спроведеног поступка у складу са овим законом и прописима донетим на основу њега, пружаоцу медијске услуге изрекне меру одузимања дозволе због повреде обавеза или због непоштовања услова предвиђених дозволом;

8) пружалац ни у накнадном примереном року не измири обавезу плаћања накнаде за пружање медијске услуге;

9) се услед промене власничке структуре пружаоца медијске услуге, након издавања дозволе, не може поуздано утврдити ко над пружаоцем медијске услуге има контролу у смислу закона којим се уређује област заштите конкуренције;

10) ималац дозволе предузима правни посао у циљу преноса дозволе, супротно одредби члана 78. ст. 1-3. овог закона;

11) у другим случајевима прописаним овим законом.

Издата дозвола престаје да важи престанком физичког или правног лица које је ималац дозволе.

Поступак одузимања дозволе

Члан 90.

У случају наступања неког од разлога из члана 89. став 1. овог закона, Регулатор доноси решење о одузимању дозволе.

Решење о одузимању дозволе доноси се двотрећинском већином гласова укупног броја чланова Савета.

Решење из става 2. овог члана је коначно и против њега се може покренути управни спор.

Поступак извршења решења о одузимању дозволе

Члан 91.

Пружалац медијске услуге коме је одузета дозвола дужан је да обустави пружање медијске услуге у року утврђеном у коначном решењу о одузимању дозволе, а ако то не учини Регулатор ће спровести поступак извршења решења о одузимању дозволе.

Оператор електронске комуникационе мреже у оквиру које се дистрибуира медијска услуга лица коме је одузета дозвола, дужан је да поступи у складу са одлуком Регулатора донетом у поступку извршења решења о одузимању дозволе и обустави дистрибуцију медијске услуге тог лица.

Закључак о извршењу Регулатор ће донети у складу са прописима којима се регулише општи управни поступак.

Издавање дозволе на основу спроведеног јавног конкурса

Јавни конкурс

Члан 92.

Дозвола којом се стиче право пружања услуге телевизијског емитовања, као и медијске услуге радија, путем терестричког аналогног, односно дигиталног преноса, издаје се на основу јавног конкурса који расписује Регулатор у складу са законом.

Дозвола се издаје на основу решења које доноси Савет, у складу са одредбом члана 96. став 9. овог закона.

Пре расписивања јавног конкурса, Регулатор прибавља податке:

1) о расположивости радио-фреквенција за потребе терестричког аналогног преноса од регулаторног тела надлежног за област електронских комуникација;

2) о расположивости места у мултиплексу за потребе терестричког дигиталног преноса од оператора мултиплекса.

Регулатор доноси ближа правила којима се утврђују минимални услови које морају испунити подносиоци пријава на јавни конкурс, односно имаоци дозволе за пружање медијске услуге: технички (неопходна опрема и друга техничка средства којима се обезбеђује квалитетна производња, као и пренос и емитовање за аналогно емитовање програма у складу са предвиђеним програмским концептом, површина и структура простора намењеног обављању делатности пружања медијске услуге), организациони (број, структура и основ ангажовања кадрова, финансијски показатељи у вези са могућношћу

рентабилног пословања и опстанка на тржишту) и програмски (врсте програма и квантитативни однос између појединих врста програма, удео сопствене продукције, српских аудио-визуелних дела, европских аудио-визуелних дела и европских аудио-визуелних дела независне продукције).

Регулатор доноси акт којим се утврђују недискриминаторни, објективни и мерљиви критеријуми за одлучивање, који одговарају активностима за чије се обављање издаје дозвола и прописује образац пријаве на конкурс.

Регулатор, најкасније 30 дана пре расписивања јавног конкурса, објављује акт из ст. 4. и 5. овог члана, у „Службеном гласнику Републике Србије” и на свом веб-сајту.

При доношењу акта из става 5. овог члана Регулатор нарочито узима у обзир понуду која би задовољила потребе грађана за разноврсним медијским садржајима, финансијска средства неопходна за производњу или прибављање програмских садржаја и укупно пословање као и минималне техничке, организационе и програмске услове.

Услови и критеријуми утврђени актом из ст. 4. и 5. овог члана, не смеју се мењати у току трајања поступка по расписаном јавном конкурс.

Ако је подносиоцу пријаве раније већ издата дозвола, при доношењу акта из става 4. овог члана, Регулатор узима у обзир и поштовање програмског елабората на основу кога му је дозвола издата.

Оглас за јавни конкурс

Члан 93.

Оглас којим се расписује јавни конкурс за издавање дозвола објављује се у „Службеном гласнику Републике Србије” и веб-сајту Регулатора, и садржи:

- 1) назив акта којим су утврђени услови и критеријуми за добијање дозволе;
- 2) зону покривања за коју се јавни конкурс расписује, односно зону расподеле (allotment);
- 3) информацију о висини годишње накнаде за добијено право на пружање медијске услуге;
- 4) информацију о висини годишње накнаде за приступ мултиплексу, односно информацију о висини годишње накнаде за коришћење радио-фреквенције ако се дозвола односи на пружање медијске услуге путем аналогног преноса;
- 5) висина депозита из члана 94. овог закона,
- 6) рок за подношење пријаве на јавни конкурс заједно са прописаном документацијом, који не може бити краћи од 60 дана од дана расписивања јавног конкурса;
- 7) рок за доношење одлуке по расписаном јавном конкурс.

Депозит

Члан 94.

Подносилац пријаве на јавни конкурс приликом њеног подношења дужан је да уплати депозит у износу тромесечне накнаде за добијено право на пружање медијске услуге.

Пријава на јавни конкурс

Члан 95.

Пријава на јавни конкурс подноси се на обрасцу чији садржину прописује и објављује Регулатор.

Пријава из става 1. овог члана најмање садржи:

- 1) назив правног лица, односно предузетника који се пријављује на конкурс и његов ПИБ, адресу, односно седиште, као и податке о лицу одговорном за заступање и податке о главном и одговорном уреднику;
- 2) информацију о врсти медијске услуге, у складу са чланом 43. овог закона;
- 3) жељену зону покривања;
- 4) датум почетка пружања услуге.

Подносилац пријаве је обавезан да уз пријаву достави:

- 1) доказ о регистрацији подносиоца пријаве за пружање медијских услуга;
- 2) доказе о испуњености услова и критеријума из члана 92. ст. 4. и 5. овог закона;
- 3) документацију која се односи на предложену програмску концепцију;
- 4) скраћени идентификациони знак и његово графичко решење;
- 5) податке о власничкој структури капитала подносиоца пријаве, укључујући податке о правном (назив, седишта и власничка структура) или физичком лицу (име, пребивалиште и држављанство) које непосредно или посредно, преко других субјеката, има учешће (удели, акције и сл.) у власничкој структури капитала подносиоца пријаве, као и податке о висини тог учешћа;
- 6) доказ да се пред надлежним судом не води поступак против подносиоца пријаве и против одговорног лица подносиоца пријаве за кривично дело против привреде или друго кривично дело за које је запрећена казна затвора;
- 7) изјаву да издавањем дозволе неће настати стање којим се нарушава медијски плурализам;
- 8) доказе о извршеној уплати депозита;
- 9) и другу документацију по налогу Регулатора у складу са законом и подзаконским актима.

Подносилац пријаве може да достави и другу документацију, за коју сматра да може бити од значаја за добијање дозволе.

Поступање Регулатора по поднетим пријавама

Члан 96.

Регулатор одбацује пријаву из члана 95. овог закона:

- 1) која садржи непотпуне или нетачне податке, односно непотпуну документацију, ако подносилац пријаве и у накнадно одређеном року од седам дана не допуни пријаву, односно не достави тачне податке или потпуну документацију;

- 2) која је поднета по протеклу рока за подношење пријаве;
- 3) која није поднета на прописаном обрасцу пријаве;
- 4) уз коју није приложен доказ о уплати депозита;
- 5) уз коју није приложен доказ о уплати депозита од стране подносиоца пријаве.

Регулатор објављује, на начин на који је објављен оглас за јавни конкурс, листу свих подносилаца пријаве чије су пријаве потпуне и поднете у предвиђеном року, у року од 15 дана од дана истека рока за подношење пријаве.

Регулатор доноси решење о издавању дозволе у складу са утврђеним критеријумима и прописаним условима.

Ако се за коришћење исте зоне покривања пријавило више лица која испуњавају прописане услове за пружање медијске услуге, Регулатор даје предност ономе за кога основано закључи, на основу поднете документације, да ће остваривати већи квалитет и разноврсност садржаја.

Ако је подносилац пријаве већ пружао медијску услугу, Регулатор приликом одлучивања узима у обзир и његову праксу у извршавању обавеза прописаних чл. 47-70. овог закона и поштовање услова садржаних у дозволи.

Регулатор објављује листу лица која су стекла право на пружање медијске услуге, на начин на који је објављен оглас за јавни конкурс, без одлагања а најкасније у року од 15 дана од дана доношења одлуке.

Решење о издавању дозволе Регулатор доставља регулаторном телу за електронске комуникације, уз захтев за издавања дозволе за коришћење радио-фреквенције, у складу са законом којим се регулишу електронске комуникације, ако се дозвола издаје за пружање медијске услуге путем терестричког аналогног преноса.

Решење о издавању дозволе Регулатор доставља оператору мултиплекса, ради закључења уговора о приступу мултиплексу, ако се дозвола издаје за пружање медијске услуге путем терестричког дигиталног преноса.

Када регулаторно тело за електронске комуникације достави Регулатору дозволу за коришћење радио-фреквенције из става 7. овог члана, односно после достављања Регулатору уговора о приступу мултиплексу из става 8. овог члана, Регулатор издаје дозволу за пружање медијске услуге.

Ако регулаторно тело из става 7. овог члана не изда дозволу за коришћење радио-фреквенције, односно ако се не закључи уговор из става 8. овог члана, Регулатор ставља ван правне снаге решење из става 3. овог члана.

Враћање депозита

Члан 97.

Лицу чија је пријава одбачена или коме није издата дозвола враћа се уплаћени депозит у року од седам дана од дана коначности решења из члана 96. став 3. овог закона, а лицу коме је издата дозвола уплаћени депозит се урачунава у износ накнаде за добијено право на пружање медијске услуге.

Депозит се не враћа имаоцу дозволе који:

- 1) пре истека рока за почетак пружања медијске услуге у писменој форми обавести Регулатора да одустаје од коришћења издате дозволе;

- 2) не започне пружање медијске услуге у прописаном року.

Сходна примена одредаба овог закона

Члан 98.

Одредбе чл. 83-91. овог закона сходно се примењују и када је дозвола издата на основу јавног конкурса.

Посебан основ за престанак важења дозволе пре истека времена на које је издата

Члан 99.

Дозвола којом се стиче право пружања медијске услуге путем терестричког аналогног, односно дигиталног преноса престаје да важи пре истека времена на које је издата и ако регулаторно тело надлежно за област електронских комуникација, у складу са одредбама закона којим се уређује област електронских комуникација, повуче образац за коришћење радио-фреквенције пружаоцу медијске услуге путем терестричког аналогног преноса, односно оператору мултиплекса и/или мреже који пружа услугу мултиплексирања и/или емитовања и дистрибуције пружаоцу медијске услуге путем терестричког дигиталног преноса, а не постоји други оператор који би наставио да пружа услугу мултиплексирања и/или емитовања и дистрибуције.

4. Посебне обавезе оператора електронских комуникационих мрежа за дистрибуцију медијских садржаја

Члан 100.

Оператор електронске комуникационе мреже за емитовање и дистрибуцију медијских услуга, дужан је да пре укључивања поједине медијске услуге радија, услуге телевизијског емитовања или медијске услуге на захтев у свој програмски пакет и почетка његовог емитовања и дистрибуције, прибави претходну писану сагласност имаоца права на програм и подноси је Регулатору ради евидентирања.

Оператор је дужан да дистрибуира медијске услуге радија или услуге телевизијског емитовања истовремено и у потпуности без промена (реемитује), у складу са прибављеном писаном сагласношћу.

Оператор је дужан да медијске услуге на захтев дистрибуира без промена.

Оператор је дужан да дистрибуира медијске услуге на правичан, транспарентан и недискриминаторан начин, у односу на пружаоце медијских услуга.

Оператор може вршити дистрибуцију кодираних сателитских програма само ако је закључио уговор за дистрибуцију са имаоцем права на таквим програмима којим се дозвољава декодирање ради даљег јавног реемитовања.

Не сматра се да је оператор стекао право на дистрибуцију програма из става 5. овог члана прибављањем картице за декодирање која је намењена за индивидуалну употребу појединачног претплатника.

Пружалац медијске услуге је дужан да благовремено обавести оператора да нема право објављивања одређених програмских садржаја посредством одређене платформе.

У случају из става 7. овог члана, оператор не сме да дистрибуира такве програмске садржаје.

Оператор је дужан да се придржава листе медијских услуга радија или услуге телевизијског емитовања или медијских услуга на захтев који су укључени у програмски пакет и у писменој форми претходно обавести Регулатора о свакој промени броја и структуре програмских пакета.

Оператор, осим оператора мреже за терестричко емитовање, дужан је да, без накнаде, дистрибуира и емитује основне програме јавног медијског сервиса у зони њиховог покривања.

Оператор, осим оператора мреже за терестричко емитовање, дужан је да, без накнаде, дистрибуира програме које јавни медијски сервис пружа у режиму нове медијске услуге, у смислу закона којим се уређује рад јавних медијских сервиса, ако Регулатор својом одлуком утврди да је то неопходно ради остваривања јавног интереса.

Оператор, осим оператора дигиталне мреже за терестричко емитовање, у односу на услуге које пружа без условног приступа, дужан је да на захтев Регулатора достави податак о броју корисника услуге дистрибуције и емитовање медијских садржаја.

Оператор је дужан да приликом дистрибуције медијског садржаја поштује логичку нумерацију канала, коју одређује Регулатор узимајући у обзир природу медијске услуге и зону покривања за коју је издата дозвола за пружање медијске услуге.

Регулатор врши надзор и стара се о извршавању обавеза оператора прописаних одредбама овог члана, у сарадњи са регулаторним телом надлежним за област електронских комуникација.

5. Заштићене услуге

Забрањене активности у вези са заштићеним услугама

Члан 101.

Забрањена је производња, увоз, стављање у промет, давање у закуп, или држање у комерцијалне сврхе средстава, уређаја или софтвера који су намењени или прилагођени да омогуће приступ заштићеној услузи у разумљивом облику без одобрења пружаоца услуге или олакшају заобилажење било које мере условног приступа заштићеној услузи.

Забрањено је инсталирање, одржавање или замена средстава из става 1. овог члана у комерцијалне сврхе.

Забрањено је заобилажење било које мере условног приступа или пружање услуга којима се то омогућава или олакшава.

Забрањене су аудио-визуелне комерцијалне комуникације којима се препоручују активности или услуге из ст. 1-3. овог члана.

Судска заштита пружаоца заштићених услуга

Члан 102.

Пружалац заштићене услуге има право на судску заштиту.

Пружалац заштићене услуге може против лица које је повредило његово право остварити правну заштиту и накнаду штете према општим правилима о накнади штете.

VI. ЗАШТИТА МЕДИЈСКОГ ПЛУРАЛИЗМА

Утврђивање постојања нарушавања медијског плурализма

Члан 103.

Постојање нарушавања медијског плурализма предвиђеног одредбама закона којим се уређују јавно информисање и медији, у случајевима обједињавања оснивачких, односно управљачких права у два или више издавача електронских медија, односно унакрсног стицања учешћа чији је учесник најмање један електронски медиј, утврђује Регулатор, по пријави заинтересованог лица или по службеној дужности.

Ако Регулатор утврди постојање нарушавања медијског плурализма, упозорава на то имаоца дозволе за пружање медијске услуге и налаже му да, у року од шест месеци од дана пријема упозорења, поднесе доказе о томе да је својим радњама окончао стање које је довело до нарушавања медијског плурализма.

Регулатор по службеној дужности објављује упозорење из става 2. овог члана на свом веб-сајту, уписује га у Регистар медијских услуга и о томе обавештава орган надлежан за вођење Регистра медија.

Ако ималац дозволе за пружање медијске услуге не поступи по упозорењу из става 2. овог члана, Регулатор му одузима дозволу у складу са одредбама овог закона.

Издавање дозволе за пружање медијске услуге и заштита медијског плурализма

Члан 104.

Регулатор неће издати дозволу за пружање медијске услуге ако утврди да би њеним издавањем настало стање којим се нарушава медијски плурализам у смислу закона којим се уређују јавно информисање и медији.

Пријава промене структуре учешћа у основном капиталу

Члан 105.

Сваку промену власничке структуре у основном капиталу (промена оснивача или промена висине учешћа оснивача у капиталу), ималац дозволе за пружање медијске услуге мора претходно да пријави Регулатору у писменој форми.

Ако Регулатор утврди да би планираним променама власничке структуре учешћа у основном капиталу могло настати стање којим се нарушава медијски плурализам, препоручиће имаоцу дозволе за пружање медијске услуге да промене усклади на начин којим би се избегло то стање.

Ако ималац дозволе за пружање медијске услуге не поступи у складу са препоруком Регулатора, због чега наступи неки од законом предвиђених случајева нарушавања медијског плурализма, Регулатор му одузима дозволу у складу са одредбама овог закона.

Ако се структура учешћа у основном капиталу имаоца дозволе промени, програмска концепција на основу које је дозвола издата не може се мењати без претходне сагласности Регулатора.

Регулатор ближе уређује поступање по пријави промене власничке структуре.

Обавеза преноса као мера заштите медијског плурализма

Члан 106.

Регулатор периодично, а најмање једном у три године, на републичком, покрајинском, односно ужем географском релевантном тржишту у смислу прописа којима се регулише заштита конкуренције, утврђује листу радијских или телевизијских програма које су дужни да преносе оператори чију електронску комуникациону мрежу за дистрибуцију и емитовање медијских садржаја користи значајан број крајњих корисника као једини или првенствени начин за примање медијских садржаја, а у циљу остваривања јавног интереса и заштите медијског плурализма.

У поступку утврђивања листе из става 1. овог члана, Регулатор поштује начела сразмерности и јавности и водећи рачуна да обавезе које се прописују оператору не буду неразумне.

Захтев за утврђивање обавезе преноса, заједно са листом из става 1. овог члана доставља се регулаторном телу надлежном за електронске комуникације.

VII. КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

1. Привредни преступи

Члан 107.

Новчаном казном од 2.000.000 динара до 3.000.000 динара казниће се за привредни преступ правно лице ако пружа услугу без дозволе (члан 77).

За привредни преступ из става 1. овог члана може се изрећи новчана казна у сразмери са висином учињене штете, неизвршене обавезе или вредности робе или друге ствари која је предмет привредног преступа, а највише до двадесетоструког износа тих вредности.

За привредни преступ из става 1. овог члана казниће се и одговорно лице у правном лицу новчаном казном од 150.000 динара до 200.000 динара.

За привредни преступ из става 1. овог члана правном лицу се може изрећи заштитна мера забране вршења одређене делатности у трајању од једне до три године, а одговорном лицу у правном лицу заштитна мера забране вршења одређених послова у трајању до једне године.

Члан 108.

Новчаном казном од 100.000 динара до 1.000.000 динара казниће се за привредни преступ правно лице, пружалац медијске услуге који не поступи по упозорењу Регулатора у поступку утврђивања постојања нарушавања медијског плурализма (члан 103. став 2).

За привредни преступ из става 1. овог члана, новчаном казном од 10.000 динара до 200.000 динара, казниће се и одговорно лице у правном лицу пружаоцу медијске услуге.

Члан 109.

Новчаном казном од 100.000 динара до 1.000.000 динара казниће се за привредни преступ правно лице оператор који не поступи у складу са својим посебним обавезама у вези са заштитом медијског плурализма (члан 106).

За привредни преступ из става 1. овог члана, новчаном казном од 10.000 динара до 200.000 динара, казниће се и одговорно лице у правном лицу оператору.

2. Прекршаји

Члан 110.

Новчаном казном од 500.000 динара до 2.000.000 динара казниће се за прекршај правно лице ако:

1) не поступи у складу са одредбама овог закона у вези са забраном говора мржње (члан 51);

2) не поступи у складу са одредбама овог закона у погледу прибављања претходне сагласности Регулатора у вези са променом власничке структуре (члан 105. став 3).

Новчаном казном од 10.000 динара до 500.000 динара казниће се за прекршај предузетник ако:

1) не поступи у складу са одредбама овог закона у вези са забраном говора мржње (члан 51);

2) не поступи у складу са одредбама овог закона у погледу прибављања претходне сагласности Регулатора у вези са променом власничке структуре (члан 105. став 3).

За прекршај из става 1. овог члана казниће се и одговорно лице у правном лицу новчаном казном од 50.000 динара до 150.000 динара.

Члан 111.

Новчаном казном од 500.000 динара до 1.000.000 динара казниће се за прекршај правно лице ако:

1) не поступи у складу са одредбама овог закона у вези са посебним техничким обавезама (члан 48);

2) не поступи у складу са одредбама овог закона у вези са аудио-визуелним комерцијалним комуникацијама (члан 56);

3) не поступи у складу са одредбама овог закона у вези са спонзорством (члан 57);

4) не поступи у складу са одредбама овог закона у вези са пласирањем робе (члан 58);

5) не поступи у складу са одредбама овог закона у вези са заштитом малолетника (члан 50. став 3. и члан 68. став 1, 2, 6, 7, 8, 10. и 11);

6) не поступи у складу са одредбама овог закона у вези са телевизијским оглашавањем и продајом (члан 67);

7) ако не поступи у складу са одредбама овог закона у вези са посебним обавезама оператора електронских комуникационих мрежа за дистрибуцију медијских садржаја (члан 100).

Новчаном казном од 10.000 динара до 500.000 динара казниће се за прекршај предузетник ако:

1) не поступи у складу са одредбама овог закона у вези са посебним техничким обавезама (члан 48);

2) не поступи у складу са одредбама овог закона у вези са аудио-визуелним комерцијалним комуникацијама (члан 56);

3) не поступи у складу са одредбама овог закона у вези са спонзорством (члан 57);

4) не поступи у складу са одредбама овог закона у вези са пласирањем робе (члан 58);

5) не поступи у складу са одредбама овог закона у вези са заштитом малолетника (члан 50. став 3. и 68. став 1,2,6,7,8,10 и 11);

6) не поступи у складу са одредбама овог закона у вези са телевизијским оглашавањем и продајом (члан 67);

7) ако не поступи у складу са одредбама овог закона у вези са посебним обавезама оператора електронских комуникационих мрежа за дистрибуцију медијских садржаја (члан 100).

За прекршај из става 1. овог члана казниће се и одговорно лице у правном лицу новчаном казном од 50.000 динара до 100.000 динара.

Члан 112.

Новчаном казном од 10.000 динара до 500.000 динара казниће се за привредни преступ предузетник, пружалац медијске услуге, који не поступи по упозорењу Регулатора у поступку утврђивања постојања нарушавања медијског плурализма (члан 103. став 2).

VIII. ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Именована и изабрана лица

Члан 113.

Мандат лица именованог или изабраног на основу Закона о радиодифузији („Службени гласник РС”, бр. 42/02, 97/04, 76/05, 79/05 – др. закон, 62/06, 85/06 и 41/09) до ступања на снагу овог закона, престаје истеклом времена за које је лице именовано односно изабрано.

Чланови Савета који су изабрани са листе кандидата које су предложили јединствени овлашћени предлагачи из члана 9. тач. 5) и 7) овог закона, замењују два члана чији мандат престаје који су на предлог одбора надлежног за културу и информисање Народне скупштине били изабрани приликом последњег избора чланова Савета.

Континуитет Републичке радиодифузне агенције

Члан 114.

Даном ступања на снагу овог закона Републичка радиодифузна агенција основана Законом о радиодифузији („Службени гласник РС”, бр. 42/02, 97/04, 76/05, 79/05 – др. закон, 62/06, 85/06 и 41/09) наставља са радом као Регулаторно тело за електронске медије, у складу са одредбама овог закона.

Запослени у Републичкој радиодифузној агенцији настављају са радом као запослени у Регулаторном телу за електронске медије, на пословима на којима су радили.

Чланови Савета Републичке радиодифузне агенције настављају са радом као чланови Савета Регулатора.

Посебне обавезе Регулатора

Члан 115.

Савет Регулатора је дужан да усклади Статут и остала акта у року од 90 дана од дана ступања на снагу овог закона.

Регулатор формира нове, односно ажурира постојеће регистре, евиденције и базе података и прописује обрасце за унос и измену података у року од шест месеци од дана ступања на снагу овог закона.

Савет Регулатора доноси опште акте на основу овлашћења из овог закона у року од шест месеци од дана његовог ступања на снагу.

До доношења општих аката из овог члана примењују се важећи општи акти донети на основу закона који престају да важе даном ступања на снагу овог закона, осим одредаба тих аката које су у супротности са овим законом.

Дозволе за земаљско дигитално емитовање телевизијског програма

Члан 116.

Даном ступања на снагу овог закона имаоци дозвола за аналогно терестричко емитовање телевизијског програма пружају медијску услугу у складу са издатим дозволама до истека периода на који су издате.

Дозволе за радиодифузну станицу, односно појединачне дозволе за коришћење радио- фреквенција које су биле саставни део дозволе за емитовање програма, престају да важе у роковима утврђеним актом о преласку са аналогног на дигитално емитовање телевизијског програма.

Имаоцима дозволе из става 1. овог члана обезбеђен је приступ мултиплексу у складу са законом којим се уређује област електронских комуникација и прописима донетим на основу тог закона, до истека периода на који су издате.

Обавезе у погледу пласирања робе

Члан 117.

Одредбе члана 58. овог закона примењују се на програмске садржаје који су прозведени после ступања на снагу овог закона.

Члан 118.

Поступци започети пре ступања на снагу овог закона спровешће се по одредбама Закона о радиодифузији („Службени гласник РС”, бр. 42/02, 97/04, 76/05, 79/05 – др. закон, 62/06, 85/06 и 41/09).

Ако је у поступцима из става 1. овог члана после ступања на снагу овог закона решење, односно закључак којим се окончава поступак поништен и враћен на поновно одлучивање, поновни поступак спровешће се по одредбама овог закона.

Члан 119.

Даном ступања на снагу овог закона престају да важе:

- 1) Закон о радиодифузији („Службени гласник РС”, бр. 42/02, 97/04, 76/05, 79/05 -др. закон, 62/06, 85/06 и 41/09), осим чл. 76-94;
- 2) одредбе чл. 14-23. и чл. 94-98. Закона о оглашавању („Службени гласник РС”, број 79/05).

Члан 120.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

1. УСТАВНИ ОСНОВ

Уставни основ за доношење Закона о електронским медијима садржан је у члану 97. тачка 10. Устава Републике Србије којим је прописано да Република Србија уређује и обезбеђује систем јавног информисања и у члану 50. став 2. који прописује да се телевизијске и радио-станице оснивају у складу са законом.

2. РАЗЛОЗИ И ЦИЉЕВИ ДОНОШЕЊА ЗАКОНА О ЕЛЕКТРОНСКИМ МЕДИЈАМА

Електронски медији имају значајну улогу у систему јавног информисања Републике Србије. Нова технолошка револуција у области електронских медија, захтева стално унапређивање постојећих стандарда и правне регулативе. Техничко-технолошки развој довео је до стварања бројних нових међународних стандарда садржаних, пре свега у документима (конвенцијама и препорукама) Савета Европе и директивама Европске уније. Нова техничка достигнућа, између осталог, подразумевају да све чланице Европске уније морају до 2015. године да пређу са аналогног на дигитално емитовање програма, да се у „дигиталном” простору, пружаоци програмских садржаја посматрају као пружаоци аудио-визуелних медијских услуга а не као емитери, да се уведу нове аудиовизуелне медијске услуге као нпр. аудиовизуелне услуге на захтев. Све то захтева измену и допуну правних аката којима се регулише ова област.

Аудиовизуелна политика је једна од значајних политика Европске уније. У марту 2010. године, Европска унија је Директивом 13/2010. Европског парламента и Савета о пружању аудио-визуелних медијских услуга (АВМС Директива) утврдила нови регулаторни оквир у вези са пружањем аудио-визуелних медијских услуга. С обзиром да је Република Србија добила статус кандидата за чланство у ЕУ, ова Директива је, у даљем процесу приближавања и пријема Републике Србије у пуноправно чланство у ЕУ, наметнула потребу услаглашавања садашњег законодавства Републике Србије са стандардима који су утврђени у њој.

У претходно наведеном контексту, од међународних документа, у овој области, посебно треба поменути Европску конвенцију о прекограничној телевизији Савета Европе (ревидирану верзију), која је ступила на снагу 1. марта 2002. године, а коју је Републике Србија ратификовала Законом о потврђивању Европске конвенције о прекограничној телевизији 2009 године („Службени гласник РС” број 42/09).

До сада важећи Закона о радиодифузији („Службени гласник РС”, бр. 42/02, 97/04, 76/05, 79/05-др.закон, 62/06, 85/06 и 41/09) донет је 2002. године. Као системски закон у области електронских медија, овај закон је у значајној мери пратио тадашње међународне стандарде. У међувремену стандарди су унапређени, пракса спровођења закона показала је одређене недостатке, а прелазак на дигитални сигнал и питање пружања аудио-визуелних медијских услуга, у складу са поменути стандардима, довело је до неопходности и потребе да овај закон буде замењен новим, који ће поново „ухватити корак” са новим временом у области електронских медија.

Потреба за темељним редефинисањем и унапређењем области електронских медија, па самим тим и доношење Закона о електронским

медијима као основног закона у овој области, јасно је уочена у Стратегији развоја система јавног информисања у Републици Србији до 2016. године, коју је Влада Републике Србије усвојила 28.09.2011. године („Службени гласник РС” број 65/2011). Доношење ове Стратегије био је један од кључних услова да Република Србија, 01.03.2012. године стекне статус кандидата за чланство у Европску унију. У Акционом плану за спровођење Стратегије, као једна од кључних активности, за чије је извршење био предвиђен рок од 18 месеци, предвиђено је утврђивање предлога закона којим се регулише област електронским медија. У оквиру ове активности, изричито је наведено, да је доношење овог закона неопходно у циљу усклађивања ове области са Директивом ЕУ 13/2010. Европског парламента и Савета о пружању аудио-визуелних медијских услуга (АВМС Директива).

При конципирању предложених решења у овом закону пошло од следећих циљева:

1. потребе термилошког усклађивања и одређивања дефиниција појмова у складу са Директивом о аудиовизуелним медијским услугама
2. неопходности нормативног регулисања рада, надлежности и послова регулаторног тела у области електронских медија, нарочито имајући у виду промењене околности до којих ће доћи преласком са аналогног да дигитално емитовање ;
3. прецизно дефинисање надлежности Републике Србије над пружаоцима аудиовизуелних медијских услуга
4. гарантовање слободе пријема и реемитовања медијских услуга
5. потребе дефинисања и одређивања врсте аудио-визуелних медијских услуга у складу са АВМС Директивом ЕУ;
6. прецизно дефинисање обавеза пружалаца аудиовизуелних медијских услуга (линеарних и на захтев)
7. дефинисање европских аудиовизуелних дела и обавеза њиховог приказивања
8. прецизно регулисати приступ догађајима од изузетног значаја за јавност
9. утврђивање новог, транспарентног поступка који спроводи регулаторно тело у области електронских медија у вези са издавањем дозвола за пружање медијских услуга;
10. заштите медијског плурализма;
11. заштита малолетника
12. обезбеђење услове за адекватну управно-судску заштиту у случају повреде права пружалаца аудио-визуелних услуга и њиховог кажњавања у случају непоступања по одредбама предложеног закона.

3. ОБЈАШЊЕЊЕ ОСНОВНИХ ПРАВНИХ ИНСТИТУТА И ПОЈЕДИНАЧНИХ РЕШЕЊА

Предлог закона има 120. чланова груписаних у осам одељака.

I. ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

(чл. 1–4)

Основне одредбе уређују предмет Предлога закона, начин на који треба тумачити одредбе овог закона, као и значење појединих израза које се користе у Предлогу закона. **Чланом 1. Предлога закона**, утврђује да се овим законом уређују, у складу са међународним конвенцијама и стандардима, организација и рад Регулаторног тела за електронске медије, услови и начин пружања аудио и аудио-визуелних услуга, услови и поступак за издавање дозвола за пружање аудио и аудио-визуелних медијских услуга, као и друга питања од значаја за област електронских медија. Већ у овом члану, јасно се указује да одредбе Закона кореспондирају са међународним стандардима и читавим низом међународних докумената који се односе на област електронских медија. **У члану 2. Предлога закона**, садржана је експлицитна негативна енумерација да се одредбе овог закона не односе на услове обављања делатности електронских комуникација, услове и начин коришћења радио-фреквенција за дистрибуцију и емитовање медијских садржаја, као ни на услове за постављање, употребу и одржавање фиксних и мобилних уређаја. **У члану 3. Предлога закона**, нарочито се указује, да се цео закон као и поједине његове одредбе, морају тумачити у корист унапређења демократских вредности друштва а у складу са начелима Устава, закона којим се регулише област јавног информисања и важећим међународним стандарда људских и мањинских права и праксом међународних институција које надзиру његово спровођење. Пошто је слобода мишљења и изражавања, као фундаментално људско право, „камен темељац“ свих осталих права, ни једна одредба овог закона не може се тумачити на начин који би довео до цензуре или до ограничења права на слободу мишљења и изражавања, супротно вредностима демократског друштва.

Развој електронских медија као и научна, техничка и технолошка достигнућа, у последњих двадесет година довеле су до потребе стварања наднационалних принципа и правног оквира који прелазе границе националних држава. Тако су, временом, настали а и даље настају опште прихваћени стандарди који се односе на област електронских медија, који су довели и до стварања, могли би смо рећи, „универзалног“ специфичног „речника“ појмова који се односе на ову област. **Члан 4. Предлога закона**, дефинише значење 28 појмова који се користе у овом закону, а који кореспондирају са универзалним „речником“ утврђеним првенствено у Директиви о аудиовизуелним медијским сервисима и кроз бројне конвенције и друге међународне документе. По први пут, у законодавству Републике Србије, уводе се, између осталих и појмови: електронски медиј, медијска услуга, аудио-визуелна медијска услуга, програмски садржај, електронска комуникациона мрежа за дистрибуцију медијских услуга, оператор електронске комуникационе мреже за дистрибуцију медијских садржаја, медијске услуге на захтев, аудио-визуелна комерцијална комуникација, европска аудиовизуелна дела и други.

II. РЕГУЛАТОРНО ТЕЛО ЗА ЕЛЕКТРОНСКЕ МЕДИЈЕ

(чл. 5 - 42)

Научна, техничка и технолошка достигнућа, као и прелазак на дигитални сигнал, довео је до тога, да се у међународним оквирима, до скорога уобичајан назив „радиодифузија“ све више потискује, а до пре неколико година уобичајне надлежности и послови регулаторних тела у овој области све више мењају, нарочито у вези издавања дозвола. Републичка радиодифузна агенција, установљена Законом о радиодифузији, мења назив у Регулаторно тело за електронске медије. Предлог закона предвиђа, у циљу дањег јачања

независности регулаторног тела, низ измена када је у питању начин избора и сам рад Агенције (у даљем тексту – Регулатор). У овом делу Предлога закона ближе је утврђен: правни статус Регулатора; органи Регулатора; делокругу рада; финансирање; јавност рада и судска контрола аката које доноси Регулатор.

Чланом 5. уређено је да је Регулаторно тело за електронске медије независна и самостална организација са својством правног лица која врши јавна овлашћења. Регулатор је функционално и финансијски независан од државних органа и организација и пружалаца медијских услуга и оператора. За обављање послова регулатор је одговоран Народној скупштини.

Чланом 6. одређено је да су Савет и Председник Савета органи Регулатора.

Савет има девет чланова. Чланове Савета бира и разрешава Народна скупштина Републике Србије на предлог овлашћених предлагача. Чланови Савета су функционери у смислу прописа којима се регулише сукоб интереса при вршењу јавних функција. Овлашћени предлагачи су Народна скупштина Републике Србије, која предлаже два члана Савета, водећи рачуна о равномерној територијалној заступљености, затим Скупштина АП Војводине једног члана Савета док осталих шест чланова Савета предлажу струковна удружења и други представници невладиног сектора. Ове измене у Предлогу закона, такође су унете у смислу даљег јачања позиције независности регулаторног тела.

Предлогом закона је прецизно утврђена процедура избора чланова Савета. Предлогом закона су отклоњени значајни недостаци који су се односили на избор чланова досадашње РРА, а које су доводиле до великих проблема у спровођењу Закона о радиодифузији нарочито у периоду од 2004-2006. године. Регулисано је питање неспојивост са чланством у Савету, престанком мандата чланова Савета као и начин одлучивања Савета и др. (чл. 7-21).

Регулатор је овлашћен да: утврди Предлог стратегије развоја медијске услуге радија и аудио-визуелних медијских услуга у Републици Србији који подноси Влади на усвајање; доноси Статут; доноси друга подзаконска општа акта предвиђена законом; издаје дозволе за пружање медијске услуге телевизије и линеарне услуге радија и ближе уређује правила поступка, услове и критеријуме за издавање дозволе; врши контролу рада пружалаца медијских услуга и изриче им мере утврђене овим Предлогом закона. У складу са чланом 137. став 3. Устава Републике Србије, према коме се јавна овлашћења законом могу поверити и посебним органима преко којих се остварује регулаторна функција у појединим областима и делатностима, предвиђено је да се сви послови Регулатора, који се односе на доношење прописа и на решавање у управним стварима обављају као поверени послови. (члан 22.)

Посебно је ближе разрађен поступак изрицања мера, утврђених законом, од стране Регулатора пружаоцима медијских услуга. Мере које Регулатор може изрећи пружаоцу медијске услуге су: опомена; упозорење; привремена забрана објављивања програмског садржаја; одузимање дозволе (члан 28).

Детаљно је утврђен начин финансирања Регулатора. Предлогом закона је предвиђено да је Савет Регулатора дужан да за сваку календарску годину усвоји финансијски план. Предлог финансијског плана Регулатор је дужан да достави скупштинским одборима надлежним за област финансија и јавног информисања најкасније до 1. новембра текуће године за наредну годину.

Сагласност на финансијски план даје Народна скупштина. У случају да је разлика прихода над расходима у раду Регулатора, негативна, недостајућа средстава обезбеђују се из буџета Републике Србије. У случају да Регулатор оствари вишак прихода, вишак прихода уплаћује се у буџет Републике Србије. Предлогом закона је одређено да приход Регулатора чине средства остварена од накнаде коју пружалац медијске услуге плаћа за право пружања медијске услуге. (чл 34-36)

Предвиђено је да су пружалац медијске услуге јавног сервиса као и пружалац медијске услуге цивилног сектора ослобођени плаћања накнаде за пружање медијске услуге. (члан 37)

Чланови 38-42. односе се на јавност рада Регулатора и судску контролу управних аката које Регулатор доноси. Предлог закона регулише начин на који Регулатор обезбеђује јавност рада (кроз објављивање на својој интернет презентацији: аката које у оквиру свог делокруга доноси; јавне конкуресе за издавање дозвола; годишње извештаје; стручна мишљења, студије и анализе наручене за потребе Регулатора; позиве за јавне расправе; записнике са седница Савета Регулатора и др). Предлог закона утврђује и обавезу Регулатора да подноси извештај Народној скупштини Републике Србије о свом раду, као и садржину тог извештаја. Такође, Предлогом закона је регулисана и обавеза Регулатора да у вези са припремом општих аката из своје надлежности спроводи поступак јавне расправе. На крају, против коначног решења (управног акта) Регулатора, утврђена је могућност судског преиспитивања законитости коначног решења које доноси Регулатор (без права Управног суда, да у овом поступку спроведе и поступак пуне јурисдикције, што значи да Суд не може решити у овом поступку и саму управну ствар о којој је решавао Регулатор, већ само може својом пресудом поништити коначно решење Регулатора и вратити му предмет на поновно решавање).

III. ОПШТЕ ОДРЕДБЕ О МЕДИЈСКИМ УСЛУГАМА

(чл. 43–71)

Трећа глава Предлога закона садржи одредбе о медијским услугама и подељена је у шест одељака.

У оквиру првог одељка (члан 43) прави се класификација медијских услуга према начину пружања (линеарне медијске услуге и медијске услуге на захтев) и према садржају медијских услуга (опште медијске услуге, специјализоване медијске услуге и медијске услуге тв продаје или самопромоције).

У другом одељку (члан 45) прави се подела медијских услуга према томе ко их пружа. Предвиђено је да медијске услуге могу пружати установе јавних медијских сервиса, комерцијални пружаоци медијских услуга као и пружаоци медијских услуга цивилног сектора.

Предлог закона у складу са Директивом о аудио визуелним медијским услугама одређује када ће се сматрати да је пружалац медијске услуге у надлежности Републике Србије. (члан 45)

Такође уређена је и слобода пријема и реемитовања медијских услуга. Предлогом закона се гарантује слобода пријем и реемитовање медијских услуга из других држава у складу са Директивом о аудиовизуелним медијским услугама. (члан 46)

У четвртом одељку садржане су одредбе које се односе на обавезе које имају сви пружаоци аудиовизуелних медијских у односу на програмске садржаје (обезбеђење слободног, истинитог, објективног, потпуног и благовременог

информисања; подизање општег културног и образовног нивоа грађана; јасно означавање садржаја које могу да нашкоде физичком, менталном или моралном развоју малолетника; поштовање правила забране политичког оглашавања ван предизборне кампање и др) и обавезе техничког карактера (нпр. да пружалац медијске услуге не сме да користи технику која делује на подствест и друге); обавеза идентификације (на које се примењују одредбе закона којим се уређује област јавног информисања). Даље ту су обавезе поштовања људских права; забрана говора мржње; обавеза заштите особа са инвалидитетом; обавеза заштита ауторских и сродних права; одговорност за садржај, облик и временски распоред елемената медијске услуге; обавеза препознатљивости аудио-визуелне комерцијалне комуникације; обавезе које се односе на спонзорство и забрана пласирања одређених произво. (чл. 47-60)

У оквиру петог одељка утврђене су обавезе које се односе на пружаоце медијских услуга на захтев, а које регулишу: заштиту малолетника приликом пружању услуга на захтев и обавезу пружалаца медијских услуга на захтев да подстичу производњу и приступ европским делима. (чл. 61. и 62)

У шестом одељку регулисане су обавезе пружаоца линеарних медијских услуга. У оквиру тог одељка предвиђено је да Регулатор саставља листу најважнијих догађаја од посебног значаја за све грађане и остваривање права преноса тих догађаја. Регулисано је и искључиво право преноса догађаја од великог интереса за јавност и начин уступања тих преноса другим емитерима. Утврђена је обавеза пружаоца медијске услуге да обезбеди да европска аудиовизуелна дела учествују са више од 50% у укупном годишње објављеном програму. Регулисане су и обавезе које се односе на телевизијско оглашавање и телевизијску продају; обавезе заштите малолетних лица; обавезе пружања медијске услуге на сопственом језику и обавезе сопствене продукције. Ове одредбе усклађене су са директивом о аудиовизуелним медијским услугама ЕУ. (чл. 62-70)

IV. АУДИО-ВИЗУЕЛНЕ МЕДИЈСКЕ УСЛУГЕ ЦИВИЛНОГ СЕКТОРА

(члан 72.)

У четвртном делу Предлога закона, у члану 72, утврђено је да се аудио-визуелне услуге цивилног сектора пружају ради задовољења специфичних интереса појединих друштвених група и организација грађана, а не ради стицања добити. Пружалац медијске услуге цивилног сектора може бити удружење, задужбина, фондација, црква и верска заједница. Медијска услуга цивилног сектора може се вршити на локалном и регионалном нивоу. Пружаоци медијских услуга цивилног сектора имају исте обавезе као и пружаоци јавног сервиса у остваривању медијске услуге јавног сервиса. Дозвола за пружање медијске услуге цивилног сектора издаје се без обавезе плаћања накнаде.

V. ОВЛАШЋЕЊА ЗА ПРУЖАЊЕ МЕДИЈСКЕ УСЛУГЕ

(чл. 73-102)

Пета глава Предлога закона односи се на овлашћења за пружање медијске услуге и садржи следеће одељке: пружање медијске услуге без прибављања одобрења, односно дозволе; одобрење за пружање медијске услуге на захтев; пружање медијске услуге на основу дозволе; посебне обавезе оператора електронских комуникационих мрежа за дистрибуцију медијских садржаја и заштићене услуге (чл. 71 –102).

У првом одељку ове главе уређено је да медијске услуге могу пружати, без предходно прибављеног одобрења, односно дозволе: јавни медијски сервис; пружаоци који медијску услугу пружају искључиво путем глобалне

информатичке мреже (Web casting, live streaming и др.) и пружалац медијске услуге који реемитује програм на територији Републике Србије, у складу са одредбама Европске конвенције о прекограничној телевизији. (члан 74)

Други одељак односи се на пружање медијске услуге на захтев, на основу одобрења. Одобрење издаје Регулатор на захтев пружаоца услуге. Медијску услугу на захтев може пружати свако правно и физичко лице у складу са одредбама овог закона, коме је Регулатор издао одобрење. Законом је предвиђен поступак за издавање одобрења за пружање медијске услуге на захтев и превиђено је да Регулатор води Регистар пружалаца медијских услуга на захтев. (члан 75).

У следећем одељку уређено је пружање медијске услуге на основу дозволе и то начин издавања дозволе и субјекти који могу бити имаоци дозволе. Дозволу издаје Регулатор. Дозвола је овлашћење чијим добијањем њен имаолац стиче право да своју медијску услугу, путем јавних мрежа електронске комуникације, пружа неодређеном броју корисника. Дозволе се издају на јавном конкурс, и не може се преносити, осим у случају статусних промена имаоца дозволе и под посебним условима утврђеним овим законом а који су у вези са заштитом медијског плурализма. Дозвола издата на захтев се може преносити другом лица, само ако то лице прихвати све обавезе које произилазе из дозволе. Дозвола се издаје физичком или правном лицу пружаоцу медијске услуге који је у надлежности Републике Србије у складу са чланом 45. овог закона. Предлог закона ближе утврђује субјекте који не могу да буду имаоци дозволе и то су: Република Србија, аутономна покрајина, јединица локалне самоуправе; приведно друштво, установа или друго правно лице чији су средстав у целини или делом у јавној својини, односно чији је оснивач Република Србија, АП, односно јединица локалне самоуправе као ни политичка странка. (чл. 76-80)

У овом одељку уређен је поступак издавања дозволе на захтев пружаоца медијске услуге. Утврђено је шта треба да садржи захтев, начин и рокови у којима је Регулатор дужан да поступи по захтеву и донесе решење о додељивању дозволе, праву лица чији је захтев одбијен да тужбом покрене управни спор. У овом одељку садржане су и одредбе о Регистру медијских услуга које води Регулатор, моменту када почиње пружање медијске услуге након добијања дозволе, важење и продужење важења дозволе, престанку важења дозволе пре истека времена на које је издата, поступку одузимања дозволе, и поступку извршења решења о одузимању дозволе. (чл. 81-91)

Такође детаљно је разрађена процедура издавања дозволе на основу спроведеног јавног конкурса (одредбе о јавном конкурс, садржини огласа за конкурс, полагању депозита, поступању Регулатора по поднетим пријавама, враћању депозита, посебним обавезама оператора електронских комуникационих мрежа за дистрибуцију медијских услуга, заштићеним услугама и забрањеним активностима у вези са заштићеним услугама и др.) (чл. 92-102)

VI. ЗАШТИТА МЕДИЈСКОГ ПЛУРАЛИЗМА

(чл. 103– 106)

Шести део Предлога закона односи се на заштиту медијског плурализма. У првом члану овог дела Предлога закона прописана је забрана нарушавања медијског плурализма.

Предвиђено је да Регулатор по пријави или по службеној дужности утврђује постојање нарушавања медијског плурализма на основу одредба закона којим се уређују јавно информисање и медији. Ако Регулатор уврди постојање нарушавања медијског плурализма, упозорава на то имаоца дозволе

за пружање медијске услуге и одређује му рок за отклањање тог стања. Ако ималац дозволе за пружање медијске услуге не поступи по упозорењу, Регулатор му одузима дозволу у складу са одредбама овог закона.

У члану 104. прописује се да Регулатор неће издати дозволу за пружање медијске услуге ако би њеним издавањем настало стање којим се нарушава медијски плурализам.

Ималац дозволе за пружање медијске услуге, дужан је да сваку промену валасничке структуре у основном капиталу, у писменој форми пријави Регулатору. (члан 105)

У члану 106. Предлога закона утврђене су обавезе оператора да преносе програме који на својој листи утврди Регулатор, и то све у интересу заштите медијског плурализма. Регулатор периодично, а најмање једном у три године, на националном, покрајинском односно ужем географском релевантном тржишту утврђује листу радијских или телевизијских програма које су дужни да преносе оператори чију електронску комуникациону мрежу за дистрибуцију и емитовање програмских садржаја користи значајан број крајњих корисника као једини или првенствени начин за примање медијских садржаја, водећи рачуна да обавезе које се прописују оператору не буду неразумне.

VII. КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

(чл. 107 –112)

У оквиру главе Казнене одредбе, Предлогом закона су предвиђени привредни преступи и прекршаји

Казнене одредбе имају превентиван карактер и обезбеђују поштовање обавеза утврђених овим законом, али и репресивни јер се у случају непоштовања законом утврђених обавеза примењују санкције. Новчана казна за привредне преступе и прекршаје, креће се у распону који не доводи у питање ограничење слободе медија.

VIII. ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

(чл. 113 – 120)

У последњем поглављу Предлога закона, утврђено је шест прелазних и две завршне одредбе.

Првом прелазном одредбом, утврђено је да мандат лица именованог и изабраног на основу Закона о радиодифузији, до ступања на снагу овог закона, престаје тек истеком мандата на које је оно именовано или изабрано. То се односи на чланове Савета Републичке радиодифузне агенције.

Другом прелазном одредбом утврђен је правни континуитет Регулаторног тела за електронске медије, са до сада постојећом Републичком радиодифузном агенцијом основане Законом о радиодифузији. (члан 114)

Трећом прелазном одредбом, установљене су обавезе Регулатора да у року од 90 дана усклади Статута и друга аката са овим законом. Утврђена је такође и обавеза да Регулатор формира нове, односно ажурира постојеће регистре, евиденције и базе података, као и да донесе општа акта, у складу са овим законом, року од 6 месеци од дана ступања његовог ступања на снагу. (члан 115)

Четвртом прелазном одредбом утврђено је да ималац дозволе за аналогно емитовање телевизијског програма пружа медијску услугу у складу са издатом дозволом до истека периода на који су оне издате, а да дозволе за радиодифузну станицу, које су биле саставни део досадашње дозволе за

емитовање програма, престају да важе у роковима који буду утврђени актом о преласку са аналогног на дигитално емитовање. Имаоцима дозволе за емитовање програма, обезбеђен је приступ мултипексу до истека периода на који су дозволе издате. (члан 116)

У петој прелазној одредби утврђене је да се обавезе у погледу пласирања производа, предвиђене овим законом, односе само на програмске садржаје произведене после дана ступања на снагу овог закона. (члан 117)

У шестој прелазној одредби регулисано је да ће поступци започети пре ступања на снагу овог закона бити спроведени по одредбама Закона о радиодифузији. (члан 118)

Првом завршном одредбом, утврђено је да ступањем на снагу овог закона престаје да важи Закон о радиодифузији („Службени гласник РС”, бр. 42/02, 97/04, 76/05, 79/05 – др. закон, 62/06, 85/06 и 41/09), изузев чл. 76-94, као и одредбе чл. 14-23. и 94-98. Закона о оглашавању („Службени гласник РС”, број 79/05). (члан 119)

Другом завршном одредбом, утврђено је да овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”. (члан 120)

4. СРЕДСТВА ПОТРЕБНА ЗА ПРИМЕНУ ЗАКОНА

За примену овог закона није потребно обезбедити средства у буџету Републике Србије, имајући у виду да се рад Регулатора финансира из накнада коју плаћају емитери непосредно на рачун Регулатора.

5. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА ПО ХИТНОМ ПОСТУПКУ

Предлаже се доношење Закона о електронским медијима по хитном поступку због потребе усаглашавања медијске регулативе Републике Србије са прописима Европске уније у овој фази поступка придруживања. Експланаторни и билатерални скрининзи за поглавља 2, 10 и 23 су завршени и за настављање даљег процеса придруживања неопходно је имати усклађене медијске прописе са европском регулативом. Такође и приступ фондовима ЕУ, у оквиру пројекта Креативна Европа условљен је доношењем нове медијске регулативе.

Имајући у виду напред наведено, сматрамо да су се стекли услови да се Закон о електронским медијима донесе по хитном поступку.